

OBČINA *Grad*

Informativno glasilo Občine Grad

leto XI

številka 30

december 2010

Srečno 2011

SPOŠTOVANE OBČANKE, CENJENI OBČANI!

Volitve so za nami in še enkrat mi je, z vašo pomočjo, izkazana čast, da lahko še naslednja štiri leta pišem uvodnike v to glasilo. Potrebna bi bila posebna številka, da bi odgovoril na vsa podtikanja in laži, ki so bile izrečene v času pred volitvami. Pa vendar mislim, da to ni potrebno: dobronamerni bodo sami znali ločiti med resnico in polresnico ali lažjo, zlonamernih pa itak ne prepriča noben argument. Prav zanimivo je bilo videti in poslušati, kaj vse imajo povedati ljudje. In to predvsem tisti, ki sami prav gotovo nimajo čiste vesti. Ali pa vesti (beri: spomina) niti nimajo. Zato pa iskrena hvala vsem, ki ste mi verjeli in mi zaupali. Hvala za vaš glas. Vaša podpora mi pomeni zavezo, da bom s svojim delom in angažiranjem dokazal, da je bilo vredno priti na volišče in oddati svoj glas zame. Nikoli pa ne bom razumel tistih, ki jih srečujem vsakodnevno na običajnih poteh in me prijazno pozdravljajo ter trepljajo po ramenih, niso pa našli toliko časa, da odidejo na volišče in izrazijo svojo voljo. Kakršna koli že to je. Volitve so itak tajne.

Smo sredi decembra in pred nami so najlepši prazniki, Božič ter Novo leto. Naj bodo mirni, poglobljeni in radostni. Novo leto ki prihaja, pa naj bo srečno, zadovoljstva, zdravja in uspehov polno.

*Vaš župan
Daniel Kalamar*

DRAGE BRALKE, DRAGI BRALCI!

Naši domovi so spet polni topline in vonja po božičnem pecivu. Božično vzdušje in darila pod jelko razveseli jo predvsem naše najmlajše družinske člane. Božična skrivnost, rojstvo Jezusa v skromnih jaslích, pa nas vsako leto opominja, da je bistvo božiča v ljubezni, ki jo drug drugemu dajemo.

Ljubezen naša srca polni z milino in dobrosrčnostjo, ki smo je deležni v krogu družine, prijateljev in vseh dobrih ljudi, s katerimi vsak dan oblikujemo svoje življenje. In ljubezen je tista, ki rodi na svet novo življenje, novo bitje, ki razveseli starše in sorodnike. V tem prazničnem času, ki temelji na rojstvu Deteta, smo se tudi mi dotaknili rojstva in vam približali nekaj običajev in zgodb naših občanov. Rojstvo je v preteklosti bilo precej drugačno, saj so matere rojevale doma. A veselje ob novorojencu je bilo isto kot danes, čeprav ga niso »zalili« z množico ljudi, ki bi ob tem dogodku okolico hiše nastlali s slamo in perjem. Ta običaj danes spremlja vsako novo bitje, ki pride na svet. In prav je, da se razveselimo novega življenja, da skupaj praznujemo in obeležimo take trenutke. V glasilu smo obeležili tudi veliko letošnjih dogodkov, ki so nas spremljali od poletja naprej. V jesenskem času so naši učenci ponovno zakorakali v šolo, mi smo se ponovno veselili v grajskem parku s čarovnicami in obirali sadove svojega dela. Sprejemali smo nove odločitve in si zastavljali nove cilje. Sedaj, ko se leto bliža h koncu, pa bomo ponovno pregledali svoje delo in ugotavljali, kaj smo uresničili in kaj ne. Pa brez skrbi. V novem letu bomo spet imeli priložnost zastaviti si nove cilje, uresničevati že zastavljene in zakorakati uspehom naproti.

Ob obilici želja, ki jih boste ob koncu leta prejeli, pa vam, dragi bralci našega glasila, želim, da bi imeli veliko ljubezni, ki jo vsak dan razdajate in prejemajte; veliko dela, ki ga cenite in s katerim si krepite telo in duha; veliko veselja - smeha, petja, živahnosti, ki naj vam sije iz oči; veliko notranjega miru, ki naj vas umiri in dela prijazne; in ne nazadnje veliko strpnosti, da boste pogumno in vztrajno stopali po stopnicah življenja, uresničevali želje, dosegali cilje in polnili svoje in življenja vaših dragih z radostjo.

*Danijela Krpič
glavna in odgovorna urednica*

PRI SOUSEDAJ PA SE JE PEJČ PODRLA!

Stopite narahlo kakor v copatih naravnost pri glavnih vratih v ta lepi dan, kot bi šli v pesem. Svet naokrog je vabljev in vonljiv, čudno resen in nemalo slovesen: NEKDO SE JE PRAVKAR RODIL. In to je najlepša pesem. Stopite narahlo in pustite k nebesom odprta vrata. Naj skozi nje lije botrinja bogata - novorojenčeva pesem. (Tone Pavček, Rojstvo)

V teh predprazničnih dnevih, ko že vsi nemudoma pričakujemo rojstvo »ubogega deteca v jasliah«, smo tudi mi hoteli opozoriti na to svetlobo, ki nam jo lahko namenja novorojeni otrok.

S tem duhom smo tako odkrivali in beležili kulturo rojstva v naših krajih nekoč in danes. Povprašali smo naše babice, kako so doživljale in preživljale devet mesecev, ko so bile v »blaženem stanju«. Zanimalo nas je tudi, kakšna je bila zdravniška oskrba žena v času poroda doma ter obudili spomin na »cejsko babico«. Nenazadnje smo hoteli prikazati veliki dan, ko se je pri sosedovih porušila peč ter na ta način opozoriti, kakšen napredek in razlika je v rojevanju otrok danes, ko jih. Tukaj smo poiskali tudi nevsakdanje zgodbe, ko je veliki dan prišel tudi malce prej, na nekoliko bolj nenavadnih mestih ali pa sta namesto enega sončnega žarka posijala kar dva. Na koncu seveda nismo mogli mimo vsem znanih običajev ob rojstvu otroka, pa naj bo to dandanašnja slama oziroma perje, pristanek

štorklje na dimniku ali bogato obložena miza s kruhom in vinom nekoč, ko je novepečena mati že bila v »kimpeti«. In ravno tu je priložnost, da se je nekoč, kakor se tudi danes, novepečenim staršem iz srca čestita. Pa naj ti verzi sežejo v žep vsem, ki so kdajkoli doživeli svetlobo novorojenega deteca, posebej pa še tistim, ki ga doživljajo sedaj:

Nino Gumilar

MENE JE PA ŠTORKLJA PRINESLA

Otroške glavice so rade še kako radovedne, še posebej pa se zanimajo za tisto, kar jim je tako rekoč prepovedano ali malce bolj oddaljeno. Tudi starejše tako marsikdaj doleti zadrega, ko jih otrok sprašuje o svojem nastanku ali drugače povedano: »Kako so kaj oni prišli na svet?« Že od nekdaj se

je med odraslimi prijela spretna ukana, da otroke na svet prinašajo štorklje. Zakaj je temu tako?

Bela štorklja, ki jo pri nas najpogosteje povezujemo z našim rodnom Prekmurjem, je že v prvotnem pomenu predstavljala simbol rojstva. To prepričanje izvira že iz viktorijskih časov (19. stoletje), ko so otrokom začeli razlagati, kako nastanejo in od kod pridejo dojenčki. Ta navada se je najverjetneje razvila iz ljudskega verovanja, saj je štorklja prinašalka sreče, veselja, plodnosti. Ker pa štorklja gnezdi na dimniku, so mnogi to predstavo poučno izkoristili kot kanal, po katerem se tudi dojenček spusti v hišo (prispodoba za rodila). Zanimiva je še ena povezava, da drobne rožnate ali rdečkaste madeže, ki so zaradi razvoja žil pogosto prisotni na novorojenčkovih vekah, med očmi, na zgornjem delu lica in na vratni gubi, še vedno občasno ponekod imenujejo štorkljini ugrizi.

Simbol veselja in sreče je tako moč najti in opaziti še danes, ko se pri hiši, kjer na svet prijoča malček, ustavi štorklja na dimniku. Problem nastane edino takrat, če jo preveč oskubemo in njeno perje odleti daleč naokrog.

Nino Gumilar

POROD DOMA

Za svojo sogovornico sem izbrala eno izmed starejših sovaščank, sosedo Justino Dervarič, ki mi je na zelo zanimiv način, z nasmehom na obrazu pripovedovala o rojstvu njenih dveh sinov. Povedala je, da je rojstvo res nekaj čudovitega. Tako kot ni dveh enakih posameznikov, tako tudi nikakor ne moremo primerjati ali celo enačiti dveh porodov, dodaja Justina. Vsako rojstvo je namreč povezano z drugačno, neprimerljivo izkušnjo, ki se je še danes zelo dobro spominja. Da je rojstvo njenih dveh sinov še živo v njenem spominu, so pričale tudi otroške fotografije, ki mi jih je razkazala.

Justina s sinovoma Štefanom in Marjanom

Justina je na vprašanje glede poteka nosečnosti povedala, da je le-ta potekala povsem normalno brez posebnosti. V spomin pa so se mi vtisnile naslednje besede: "...pa tudi tik pred porodom sem še trdo delala, posebej pri rojstvu dru-

gega sina, ko je v teku bila ravnokar žetev." Glede določitve datuma poroda je povedala, da so že takrat ženske obiskovale ginekologa, ki jim je tako kot danes izračunal predvideni datum poroda. Dodala je: "Res, da je včasih bil odmik od poroda za en mesec. Pa vendar tudi danes ženske ne rojevajo vedno na datum, ki jim ga določi zdravnik."

Justina je rojstvo svojega sina Štefana takole opisala: "Spominjam se še dobro svojega prvega poroda, ko sva z možem Hermanom ravno na predpraznik Štefanovega bila na obisku in se vračala peš domov. Ob prihodu domov sem začutila topo bolečino, ki je naznanjala porod. In res medtem, ko sem se pripravljala na porod, je mož hitro stekel do "babice", ki je bila zraven pri porodu. Ta "babica" Podleskova Vilma pa ni bila ravno naša sosedka, ampak je mož šel ponjo h Gradu, tako, da je to še nekaj časa trajalo. In tako je privekal na svet Štefan seveda.

Povedala je tudi, da je pomembno vlogo pri porodu imel tudi mož, ki je prav tako pomagal, da je bil porod čim lažji. Ko je "babica" svoje opravila, sta tako bila prepuščena v lastno oskrbo. "Babica" pa je mogoče še kak teden dni hodila gledat, če je z otrokom vse v redu. Kakšnih posebnih pregledov nista imela niti otrok niti ona sama. Z nasmeškom je še dodala: "pa sta oba sinova bila zdrava in sta zrasla v odrasla človeka". Sama sem se ob njenem pripovedovanju vprašala ali je to v današnjem času sploh še mogoče. Pa sem hitro v mislih ob tem našla nikalni odgovor. Najin pogovor sva zaključili z vprašanjem: Kakšno pa je bilo slavlje po rojstvu otroka? Justina se mi je ob tem vprašanju nasmešnila in dodala, da ob rojstvu niso imeli nobenega posebnega slavlja kot je to v navadi v današnjem času.

Ob vsem tem se mi poraja vprašanje, kako bo spet čez nekaj desetletij, ko bodo naši vnuki skrbeli za ohranitev naše vrste.

Suzana Farič

BABICA VILMA PODLESEK

Vilma Podlessek je bila rojena v Vidoncih leta 1917. Kot dveletnega otroka jo je posvojila družina Bežan od Grada. Imeli so zelo veliko kmetijo, zato je že v otroštvu morala zelo veliko delati.

Nekega dne jo je sosed nagovoril, naj se gre izučiti poklica babice, ker bo nastala velika potreba zaradi upokojitve prejšnje babice. Odločitev je hitro padla. Odšla je v Ljubljano v babiško šolo. Končala jo je z veliko željo in pridnostjo, da bo nadaljevala to službo. Začetek njenega dela je bila porodnišnica v Ljubljani. Takoj po opravljeni praksi je začela samostojno delati na terenu pri Gradu in okoliških vaseh: Vidonci, Kovačevci, Otovci, Dolnji Slaveči, Radovci, Kruplivnik in Motovilci, kasneje tudi Vadarci. Začetek je bil težak. A imela je veliko volje in veselja, saj ji je skoraj vsak dan prijoval na svet kak dojenček. Vsakega novorojenca je bila zelo vesela, čeprav je delala noč in dan.

Časi so bili hudi. Povsod je bilo veliko siromaštva. Prišla je tudi vojna. V nekaj mesecih se je morala naučiti madžarskega jezika – pisno in ustno. Pomagala je vsem na svojem terenu, pri rojevanju otrok, obisku dojenčkov, obo-

lelim je dajala injekcije, znala jim je prisluhniti in jim vlivati voljo za ozdravitev. Včasih se mi je zdelo, da ne opravlja samo svojega poklica, temveč pomaga vsem, ki so jo prosili za različne probleme, da jim pomaga. Lahko bi rekli, da je bila kot Rdeči križ na terenu.

Hodila je večinoma vse peš, razen tu in tam s kolesom. Bilo je preveč hribov in dolin, hiše pa zelo raztresene po pokrajini. Proti koncu svoje delovne dobe jo je večkrat peljal zet z avtom ali pa mož z mopedom. Preveč se je razdajala pri svojem delu. Nikoli ni jamrala ali se jezi-la. Vedno je bila tiha, vesela. Vse je znala mirno rešiti, brez povzdignjenega glasu. Časi so se spreminjali vedno na boljše. Trudila se je tudi ob pomoči zdravnika in ostalih vaščanov,

Vilma Podlessek

da jim je uspelo zgraditi Zdravstveni dom. V njem času službovanja je prijokalo na svet nekaj tisoč novorojenčkov, nikoli ji ob porodu ni nobeden umrl ali pa bil pri porodu poškodovan. Delala je tudi pri zdravniku v ambulanti in posvetovalnicah za nosečnice in otroke.

Družino so ji pomagale voditi služkinje. Vse je znala organizirati, se prilagoditi. Potrudila se je vzpostaviti lepe odnose z vsemi. Bilo ji je tudi hudo, še večkrat pa lepo, nepozabno in neponovljivo. Dajala je vtis zadovoljne in srečne »ceske babice«.

Štefka Rožman

ROJEN NA VLAKU ŠTEV. 6233

Lokalni časopis Pomurski vestnik je dne, 14. 9. 1957, takole poročal o zanimivem rojstvu našega občana na vlaku:

»Minuli torek je bil vlakovodja jutranjega potniškega vlaka, ki pripelje nekaj po 7. uri iz Hodoša v Mursko Soboto v resni zadregi, ko mu je med vožnjo službujoči sprevodnik javil, da v vlaku rodi neka žena. Babice kajpak ni bilo pri roki, priskočila pa je v pomoč neka potnica ter pomagala na svet novemu državljanu moškega spola. Gre za 20-letno Regino V. iz neke vasi na Goričkem, ki se je odpravljala v soboško porodnišnico, pa so jo porodni krči presenetili med vožnjo v vlaku. Porodnico z malim kričaćem so takoj po prihodu vlaka na soboško postajo prepeljali v porodnišnico. Službojoča babica Marija Nemec je

Objavljena fotografija v Pomurskem vestniku

v zvezi s porodom sestavila poročilo z naslednjo vsebino: Alojz V., rojen na vlaku štev. 6233! Malce zmedeni matičar se je sprva zamislil nad nenavadnim rojstvom - pravi, da se mu kaj takega še ni primerilo - nato pa je vpisal v matično knjigo, da je mali Alojz V. rojen v Murski Soboti, kot to določajo predpisi. Vsekakor redek primer!«

ROJEN V GOZDU

Ker sem po pripovedovanju mojih staršev izvedela, da se je sovaščan Milan Černi rodil res na nenavaden način, sem se odločila, da mi mogoče še sam razkrije svoje rojstvo. Ker sta oba njegova starša že pokojna, mi je svoje rojstvo opisal (seveda, kar so mu starši tudi povedali) takole:

»V preteklosti so tudi ženske morale poprijeti za kmečka opravila, kljub temu, da so bile noseče. Tudi moja mama je v zadnjih mesecih nosečnosti morala poprijeti za marsikatero kmečko opravilo, še posebej v času, ko je bilo na njivah največ dela. V času mojega rojstva so ravnokar spravljali ajdo. Mama me je tako porodila kar v gozdu. Zraven

Slika je simbolična

poroda je bila še moja babica, ki je pomagala pri porodu. Sama je namreč s srpom odrezala popkovnico, me povila v nek prt, dala v košaro ter odnesla domov kar peš, medtem, ko se je mama odpeljala domov z vozom. Sosedji kar niso mogli verjeti, da ima babica Ema v košari res otroka.»

Dodal je, da pri njegovem porodu ni bilo zraven niti »babice«, ki je v tistem času skrbela za to, da je porod v redu potekal. Res nenavadno, a vendar resnično je bilo rojstvo našega petdesetletnika.

Suzana Farič

KO JE VESELJE DVOJNO

V občini imamo več dvojčkov, na sliki sta dvojčici od Grada (Božič 1974)

V današnjem času vsaka mama ve, če bo rodila dvojčke. Žal je bilo nekoč drugače. Ženske med nosečnostjo niso bile deležne dodatne zdravstvene oskrbe, rojevale so kar doma ob pomoči babice, če je bilo mogoče. Presenečenje ob rojstvu dvojčkov je zato bilo veliko.

Pogovarjala sem se s sosedo, ki ima brata dvojčka in mi je zaupala, da sta imela z bratom kar isto dudo. Odraščala sta ob dojenju in pitju kravjega mleka, ki sta ga pila iz skodelice, ker nista imela steklenice z dudo. Pa tudi plenice ni bilo, kot

so danes. Njuna mama pa ni vedela, da bo rodila dvojčke. V vasi imamo tudi primer enojajčnih dvojčic. Njuna mama pa je med nosečnostjo začutila, da nosi pod srcem dva otroka. Po nasvetu zdravnika jih je rodila v bolnišnici. Vendar so zaradi zdravstvenih težav morali ostati v bolnišnici kar tri mesece. Dvojčici sta odraščali doma pod okriljem starejših sester in bratov. Takrat ni bilo avtomobilov, zato so se vozili v Mursko Soboto oziroma bolnišnico z vlakom iz Mačkovec. Iz Mačkovec v Vidonce pa so se prevažali s konjsko vprego. Dvojčica Neža mi je zaupala, da ima zelo lepe spomine na svoje otroštvo, ko sta odraščali skupaj s sestro. Uživali sta v tem, da so ju ljudje zamenjevali in to sta večkrat izkoristili sebi v prid. Njena želja je bila, da bi tudi sama rodila dvojčke, vendar se ji ni uresničila, zato upa, da bo imela vnuke dvojčke.

Melita Ficko Sapač

Marsikateri našteti običaj se še dandanes ohranja v raznih krajih pri nas, vendar je na našem koncu povsem drugače. Po navadi se pri hiši, pri kateri je rojen otrok, postavi štorclja. Verjetno iz tega razloga, ker pač »štorclja prinese otroka.« Okrog hiše se natrosi perje in slama, da naj bi otrok »padel na mehko,« vendar se vedno pogosteje še poleg slame in perja znajde tudi žagovina, zamaški, stiropor ipd. Nato so vsi »gostje« povabljeni še na prigrizek in pijačo, da bi bil otrok lepo rejen. Taka praznovanja se znajo zavleči pozno v noč. Ta navada naj bi v naše kraje prišla nekje v 80-ih letih prejšnjega stoletja. Zberejo se sorodniki, sosedge, prijatelji, sodelavci, ki pridejo predvsem čestitat novopečenemu očetu, babicam in dedkom, skupaj proslavljajo in se tako veselijo novega družinskega člana.

Tadeja Rajbar

OBIČAJI OB ROJSTVU OTROKA

Rojstvo otroka - nepopisno veselje. Vendar s tem tudi skrbi in neprespane noči. Seveda pa je potrebno rojstvo vsakega otroka proslaviti. Navade ob rojstvu otroka so se od nekoč do danes zelo spremenile, ponekod pa niti ne pomnijo za kakšne posebne dogodke ob otrokovem rojstvu. Iz različnih virov lahko tako izvemo različne navade. Tako so na primer nekoč potrosili perje in pleve od hiše, kjer je neporočena ženska rodila, do hiše domnevnega očeta. Takrat je bila to velika sramota za neporočeno mater. Spet iz nekega drugega vira izvemo, da naj bi ob novorojenčku, dokler ni bil krščen, vedno gorela sveča kot zaščita. Marsikatera babica tudi pripoveduje, da so vedno dojenčka prekrižale, ko so ga prvič videle. Ponekod se je še zmeraj obdržala navada, da se materi prinese kokoš, iz katere bi si naj mati otroka skuhalo juho, da bi se okrepila. Iz raznih virov sem zasledila tudi, da si mamice po porodu šest tednov niso prale las. Ponekod pa so mamicam že v porodnišnico prinesli sladkor, vino in pogačo, kar bi naj porodnico še posebej oskrbelo in dobro hranilo.

Okrog hiše, kjer se rodi otrok, največkrat natrosijo slamo

OBISK PORODNICE IN NOVOROJENCA

Rojstvo otroka je vedno predstavljajo velik dogodek v družini. Tako so se vse do danes ohranile različne šege in navade, povezane z rojstvom otroka.

Ena od takih navad je tudi obisk porodnice z otrokom na njenem domu. Po pripovedovanju starejših vaščank in znancev, so predvsem bližnji sorodniki že prvi teden po porodu obiskali porodnico in otroka na njenem domu, ter jima prinesli ti. »bütora«, košarico z dobrotami. Le-ta je bila naložena s kokošjo, belim kruhom, rdečim vinom, ponekod tudi z zibelkami (potica) itd. Porodnica je morala namreč po porodu jesti dobro, mastno kokošjo juho, mlečni beli kruh, jajca ipd., da se je okrepčala in si ponovno pridobila moči. V znak zahvale so bili gostje pogoščeni z domačimi jedmi in domačo pijačo.

Tako je bilo pred desetletji, ko ljudje še niso živeli v izobilju. Navada se je sicer ohranila vse do danes, a se je spremenila »bütora«, ki je danes seveda bogatejša. Vanjo se običajno namesto belega kruha položi domače drobno pecivo, namesto kokoši pa piščanec. Se pa priloži tudi darilce za otroka. Običajno je to kakšen kos otroške oblekice, igrača,... Če pa ima novorojenček še bratca ali sestrco, pa imata srečo tudi onadva. Namreč tudi njiju se obdari s kakšnim skromnim darilcem. Tudi danes se goste pogosti s kakšnim narzkom, pijačo in pecivom.

Kot lahko vidimo, se je namen običaja do danes precej spremenil, kajti nekoč ljudje niso živeli v izobilju, zato jim je tak dar še kako prišel prav. Danes pa ljudje ne čutimo tolikšne

Beli kruh in rdeče vino sta okrepčala porodnico

potrebe po tem, saj smo v večji meri materialno preskrbljeni, zato bi lahko rekli, da gre le za izraz spoštovanja z namenom ohranitve tradicije.

Tatjana Grah

»IN BESEDA JE MESO POSTALA...!«

Tako je zapisal evangelist Janez in razodel veliko resnico krščanstva, ki je povezana z Jezusovim rojstvom in se imenuje učlovečenje. Bog je postal eden izmed nas. Neskončno veliki Bog se zapira v novorojenčka? Brezčasno večni Bog vstopa v človeško zgodovino, da bi v njej trpel! Vsemogočni Bog se razodeva v nemoči naše človeške slabosti! "Krščanski nauk je nedopustno ponižanje Boga!", pravijo muslimani - z njimi pa tudi marsikateri kristjani. Neskončno lažje je potrjevati bivanje Boga kakor krščansko resnico o učlovečenju. Božje bivanje je normalnemu človeku dojemljivo.

Učlovečenje pa je nekaj docela drugega. Jezusovo božanstvo je nekaj docela drugega. Kristus sam nam je razodel: Smo udje njegovega telesa. Zato krščansko razodetje opravičuje spoštovanje, ki naj bi ga čutili in naj bi ga posredovali vsakemu človeku. Vsak dan mora človek reči: vsak človek zasluži moje spoštovanje, kajti vsak ima Kristusovo dostojanstvo. To je krščansko sporočilo! Dostojanstvo človeka! Nikoli to ni bila bolj zaželeni tema razprav kakor danes! Nikoli pa ni bil ta pojem tako popačen kakor danes. Samo absolutni Bog je temelj absolutnega človeka. Človeško dostojanstvo ni utemeljeno nikjer drugje kakor v učlovečenju Boga, po katerem Jezus Kristus govori o bližnjem.

Kakšen bi bil videti Jezus Kristus danes, če bi prišel? Mislim, da bi prišel prav tako ponižen in neopažen, kakor tedaj v Palestini. Morda kot čistilka, ki se prebija iz tedna v teden. Morda kot delavec v tovarni, neopažen, če ne celo od mnogih zasramovan. Morda kot avtobusni prevoznik. Neznani! Nepriznani! Nesodobni! Dokler ne čutimo neskončnega spoštovanja do vsakega naših bratov in sester, tako dolgo se nam tudi Jezus Kristus ne razodene. Tako dolgo ne bomo zmogli reči: Jezus Kristus je Bog.

Njegovo rojstvo je začetek novega dostojanstva človeka. To je ob skrivnosti učlovečenja spoznal apostol Pavel in zapisal: »Ni ne Juda ne Grka, ni ne sužnja ne svobodnjaka, ni ne moškega ne ženske: kajti vsi ste eden v Jezusu Kristusu!« (Gal 3,28). Po njegovem rojstvu (učlovečenju) je vsak človek dvignjen do dostojanstva, ki ga je človeku podaril Bog sam.

Zato nas Njegovo rojstvo obvezuje k spoštovanju vsakega človeka, ker je sam Božji sin oblekel naše življenje in bival v telesu, podvržen trpljenju in smrti.

Goran Kuhar, župnik

11. NOČ ČAROVNIC

Letos se je v jesenskem, sončnem grajskem parku odvila enajsta tradicionalna prireditev Noč čarovnic. Gorička kulinarika, domiselno okrašene stojnice domačih društev, delavnice, čarovnice in vitezi so tudi letos privabili številne obiskovalce iz cele Slovenije in sosednjih držav.

Prireditev se je pričela z voditeljico Marjanco, plešočimi čarovnicami in skupino Weekend band. Otroke so zabavali otroška predstava Cumper camper, najstniški idol Peter Vode, delavnice z bučami in čarovniškimi klobuki, tobogani in začarana trdnjava. Za odrasle pa so tudi letos poskrbeli vitezi s prikazom turškega obleganja ter streljanja s srednjeveškim topom in bombardami, lokostrelstvom, igrami, starimi pisavami in srednjeveško tržnico. Tudi tokrat si je najzlobnejša čarownica prislužila smrt na grmadi, ki jo je prižgal čarodej Gandalf. Čarovnice pa so zaplesale in zabava se je nadaljevala z velenjskimi trubači (Fešta band), Tonyjem Cetinskim, skupinama The Eight in Weekend band. Izbrali smo tri naj čarovnice ter najlepše okrašeno in izrezljano bučo. Ob domačih goričkih dobrotah, veselih čarovnicah in dobri glasbi je tudi tokratna noč hitro minila. Čarovnice pa so metle pospravile in se potuhnile do naslednjega leta.

Občina Grad in Odbor za pripravo Noči čarovnic se zahvalujeta vsem društvom in ostalim, ki ste kakorkoli pripomogli, da je bila prireditev uspešna in dobro izpeljana.

Prireditev NOČ ČAROVNIC je zaščitena na Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino pod znamko št. Z-200270886.

Adams je otroke navdušil z začaranimi baloni

Otroška predstava Cumper camper v izvedbi Zavoda Vista

Delavnica, kjer so otroci iz

Bojevanje s Turki je prešlo v dvoboj Martina Krpana in Brdavsca

Najstniški idol Peter Vode je navdušil predvsem dekleta

Brez takih naprav si srednji

Lej ga.....!!!

Izbor naj čarovnice

Grmado s čarovnico je prižgal s čarodej Gandalf s svojo čarobno palico

Naj okrašena buča

delovali čarovniške klobuke

Čarobni tobogani so bili polni razposajenih otrok

Srednjeveški top

vek težko predstavljamo

V parku je celo popoldne dišalo po pečenih kostanjih

Na grajskem dvorišču je potekalo lokostrelstvo in streljanje s samostrelom

e kakšna bo prihodnost??

Čarovnico Sepo Jozefo Jožo ženejo pred sodnika

Fotografije: Andrej Sukič, Gabrijel Pilaj, Danijela Krpič

EKOŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA

Že Alain de Botton je zapisal:

»Veličastne pokrajine nas blago prisilijo k temu, da se sprijaznimo z omejitvami, na katere bi se sicer v vsakdanjem življenju odzvali z jezo ali zaskrbljenostjo. Ni samo narava ta, ki se nam noče uklanjati. Tudi človeško življenje je neobvladljivo, a morda nas prav širina naravnih prostranstev najlepše in najbolj spoštljivo opozarja na vse, kar nas presega. Če nekaj preživimo v njih, nam bodo morda pomagala lažje sprejeti prelomne, nedoumljive dogodke, ki nam grenijo življenje.«

Da je narava res veličastna, se zavedamo tudi mi, ki preživimo kar precej časa na OŠ Grad, v tem čudovitem naravnem okolju. Prav zaradi tega smo pred štirimi leti začeli sodelovati v mednarodnem projektu Ekošola kot način življenja. Glavni cilj slovenske ekošole je vzgoja otroka in mladostnika, da bi mu skrb za okolje in naravo postala del življenja. Da smo bili pri delu uspešni, nam priča zelena zastava, ki nas s svojim plapolanjem pozdravlja vsak dan, ko vstopamo v šolo. To je tudi edino javno priznanje slovenskim šolam za okoljevarstveno delovanje, skladno z mednarodnimi kriteriji.

Tudi v šolskem letu 2010/2011 se bomo trudili realizirati vse kriterije, ki jih predpisuje nacionalna koordinacija. Sodelovali bomo v različnih projektih. Največji poudarek bo na energiji, kjer bomo ekošolarje vzpodbujali k bolj premišljeni in varčni rabi energije tako v šoli kot doma. Pri projektu Odpadki bomo sledili cilju zmanjševanja količin odloženih odpadkov in povečevanje deleža njihove ponovne uporabe oziroma recikliranja. Eden izmed pogojev, da bi odpadki lahko ponovno postali koristne surovine, je njihovo ločevanje in pravilno odlaganje v zabojnike na ekološke otoke. Tretji projekt, ki se bo izvajal pri vseh dejavnostih v šoli, je projekt Voda kot življenjska vrednota. Cilj celotnega projekta je celovit vpogled v ekosistem potokov, rek, jezera ali mlake, spoznavanje glavnih onesnaževalcev vode, razumevanje pomena vode za živa

Z veseljem opravljamo to delo, saj skrbimo za naravo

bitja ter seznanjanje z dejstvom, da porabimo mnogo več vode, kot jo dejansko potrebujemo. V okviru projekta Ekošola kot način življenja bodo učenci prebirali literaturo z okoljsko vsebino, ustvarjali risbice na temo Prednovoletni čas, izdelovali izdelke iz plastenk, tekmovali v poznavanju okoljskih vsebin.

Nekaj dejavnosti smo že izpeljali, in sicer smo uspešno izvedli akcijo zbiranja plastenk in jesensko akcijo zbiranja odpadnega papirja. S sodelovanjem učencev in občanov smo zbrali 2580 kg odpadnega papirja, kar pomeni, da smo ohranili življenje 43 drevesom.

*Učenci ekokrožka
in mentorica Amalija Sukič*

PIŠEMO IN USTVARJAMO

Jesen odpre šolska vrata, konec je brezskrbnih počitniških dni, narava nam vrača, kar smo ji čez leto dajali, učenci pa sedemo h knjigam in zvezkom. Ker so večeri daljši, najdemo tudi čas za branje. Letos s še večjim veseljem, saj imamo novo knjižnico. Zato smo se z velikim veseljem odzvali na literarni natečaj Slovenskih splošnih knjižnic na temo Knjižnica in knjige po mojem okusu. Zelo veseli smo bili, ko smo konec oktobra izvedeli, da je spis naše sedmošolke Katje Bedöke nagrajen, izbran za objavo v Literarni reviji slovenskih knjižnic.

Oktobra smo razmišljali tudi o sebi in svojih družinah ter s svojimi spisi in pesmicami podprli delo Slovenskega inštituta za psihoterapijo v Celju. Nuša Donoša in Nina Grah sta se uspešno prepustili domišljiji, saj sta bili njuni zgodbi objavljeni na spletnem portalu siol.net. Ne le domišljija, tudi sočutje najde pri nas vedno svoje mesto. Tako je v prvi polovici novembra vsa šola razmišljala o podnebnih spremembah, ki so prizadele otroke Kenije in Tanzanije. Z literarnimi in oblikovalnimi delavnicami smo podprli akcijo slovenske Karitas.

Osmošolci so se prelevili v prave mlade pesnike, svoje verze so namreč spleтали v sonete, s katerimi bomo sodelovali na literarnem natečaju ODNOS – SI, pod okriljem OŠ Gornji Petrovci. Konec novembra smo se podali na potep z domišljijo. Zgodbe, ki bodo rezultat potepa, bomo poslali na literarni natečaj založbe SMART – TEAM.

Trenutno imamo v ognju še nekaj želez: devetošolci z besedo in kamero ter glasbo ustvarjajo na temo varne uporabe interneta, šesto in sedmošolci pa razmišljajo o »pikapolonih« - punčkah iz otroštva naših babic in dedkov.

Aha, pa da ne pozabimo, oktobra so se naše članice Larisa Čerpnjak, Doris Horvat in Evelin Huber udeležile podelitve priznanj za Sprehajanje po vrtu spominov in tovarištva dr. Šiftarjeve fundacije na Petanjcih. Končno pa, člani dramsko-literarnega krožka smo se tudi v tem šolskem letu lotili... zbiranja običajev, vezanih na vraže, praznovanja ter delo na polju od jeseni do zime. Podali smo se torej na teren in naši pripovedovalci, dedki in babice so nam pričarali spomin na pretekle čase. Običaji so bili na odru prikazani 20. decembra.

Člani dramsko-literarnega krožka OŠ Grad

KNJIŽNICA NA OŠ GRAD

Učenci lahko sedaj prebirajo knjige v šolski knjižnici (foto: A. Vrtič)

Knjiga, ki ni prebrana, je kot pot, ki ni dokončana. Znan pregovor, ki ga bodo učenci OŠ Grad sedaj lahko uresničevali, saj je bila 8. oktobra 2010 svojemu namenu predana nova knjižnica. Ta je sedaj malce večja, opremljena z novimi policami za knjige in revije, učenci pa imajo tudi možnost uporabe knjižnice za čitalniške namene, izdelavo referatov in seminarskih nalog. Posodobitev se je dotaknila tudi računalniške podpore, saj je zaživel nov program WinKnj, šola pa je postala tudi pridružen član knjižničnega sistema Cobiss. Nova knjižnica je bila več kot potrebna, saj jo učenci pridno obiskujejo, si izposojajo knjige in revije ter berejo, kar jim bo v življenju lahko le koristilo. Gre torej za pridobitev, ki je stala okrog 5.000,00 EUR in se bo v prihodnosti zagotovo obrestovala.

Alojz Tuškei

KNJIŽNICA V MOJEM OBJEMU

Knjižnica! Je to prostor, ki te vabi, ti prisluhne, ter prevzame in začara ali stalna nočna mora? Je to kraj, kjer odkrivaš skrivnostne svetove, neznane prijatelje in junake ali kraj, kamor moraš, po navodilih učiteljev, zaviti, da najdeš zahtevano literaturo za ta ali oni referat, za seminarsko, za govorni nastop... in kar je še takih reči, ki so si jih v šoli izmislili le zato, da nam, mladim, ne bi bilo preveč lepo? Zame je to mesto, kjer najdem take in drugačne informacije, predvsem pa kraj, ki me vedno znova navduši s kakšno knjigo. V njej preživim veliko časa, zato bi to moral biti najsvetlejši prostor na šoli. Vsenaokrog sama stekla! Na stenah, ki ločujejo prostore, pa mavrica, cvetoči travnik, po katerem

letajo metulji, skupina razigranih otrok, ki segajo po soncu... Tla bi prekrivala velika, okrogla rdeča preproga, ki bi te že ob vstopu zvalila v svoje naročje. Tam pa bi te čakale novitete, književni junaki bi ti povedali, da tudi njim gre kdaj kaj narobe, da tudi njih kdo užali ali jih, čeprav ima zdrava ušesa, nikoli ne sliši...

Ja, to bi moral biti prostor, ki bi že od daleč dišal po harmoniji, ljubezni, razumevanju.

Ob preprogi bi lahko stalo nekaj mizic, ob njih pa stoli z udobnimi naslonjali, pa kakšen malo manj mehak ob računalniku, ki pa bi služil le zato, da bi hitreje našli zeleno knjigo. Tudi po kotih naj bi se skrivalo nekaj miz, ločenih s

Knjižnica na OŠ Grad

pregradami, kjer bi se lahko, ko bi imeli kakšno prosto uro, skrili, se učili ali prisluhnili težavam prijatelja. Police, samostojne, dostopne z obeh strani, bi ti morale že z barvo povedati, o čem govorijo knjige, ki tu stanujejo. Police - risani ali pravljični junaki - bi bile seveda namenjene najmlajšim. Med njimi bi bil mehak, globok fotelj s prijazno babico, ki bi otrokom brala ali pripovedovala pravljičice. Ob stenah bi lahko stale vitrine s stalnimi ali občasnimi razstavami iz različnih področij življenja in dela, za vsakega nekaj.

Vsak teden bi nas sredi rdeče preproge lahko čakalo kakšno presenečenje, zdaj pisatelj, nato lutkar, pa dramski ali filmski igralec, dober pevec, umetnostni zgodovinar, tiskar, pustolovec, detektiv... Iz skrivnih šolskih kotov bi se tako že ves teden slišal šepet:

»Ej, a veš, kdo nas bo obiskal prihodnji teden?« Knjižničar bi goste izbral po naših predlogih, oni pa bi nas morali navdušiti ter premagati željo po sedenju pred TV ekrani ali pred facebook-om. Ne nadoma bi se nam najpomembnejše zdelo druženje s prijatelji v živo, v knjižnici, kjer bi še tako naveličan mladostnik našel nekaj ali nekoga, kar ne bi bilo brez veze.

O ja, knjiga je ta, ki v resnični ali namišljeni svet te odpeljati zna.

Katja Bedöke, 7.a

Literarni natečaj Knjižnica in knjige po mojem okusu

TRAVNATO IGRIŠČE PRI OŠ GRAD

V letu 2008 smo pričeli z obnovo in izgradnjo travnatega igrišča pri OŠ Grad. Prejšnje igrišče je bilo ob izgradnji telovadnice v letu 1997 zasuto z različnimi materiali. Učenci tako niso imeli kar 13 let primernega igrišča.

Igrišče stoji na zelo zahtevnem terenu, ki je precej ilovnat in moker, zato je bilo potrebno ogromno zemeljskih del zaradi odvodnjevanja, obenem pa smo položili tudi cevi za morebitno elektrifikacijo igrišča. V letih 2008 in 2009 smo izvedli predvsem zemeljska dela in proti jeseni 2009 posejali travo.

Spomladi 2010 smo pričeli tudi z delno ureditvijo okolice igrišča.

Polaganje cevi na igrišču (foto: Andrej Vrtič)

Želeli smo, da bi lahko učenci čim prej uporabljali igrišče za pouk in interesne dejavnosti. V letnem času in proti jeseni pa smo postavili gole, kabine za rezervne igralce in zaščitne ograje z mrežami, kar je predstavljalo velik finančni zalogaj. Ker nismo imeli na razpolago nobenih namenskih investicijskih sredstev, smo se za sodelovanje dogovorili z društvom »Gračka pomlad«, sekcija KMN Grad in Dengrad gradbeništvo Denis Rajbar s.p. Grad, Grad 134/a. Pripravljeni so bili pomagati z različnim materialom za zaščitne ograje, shrambo orodij in delom. Postavili smo tudi shrambo za športna orodja. Tako je bilo v jesenskem času kar nekaj skupnih delovnih akcij KMN Grad in OŠ Grad, da smo lahko 8. oktobra 2010 igrišče slavnostno predali svojemu namenu. Ogromno število ur pa smo opravili tudi delavci OŠ Grad.

Zahvala gre seveda tudi številnim donatorjem, ki so nam finančno priskočili na pomoč. Brez njihovega prispevka bi igrišča ne mogli predati svojemu namenu. Izgradnja igrišča še ni dokončana, saj bo poleti 2011 zaradi zelo zahtevnega zemljišča (vlage) potrebno najverjetneje obnoviti travno rušo ter zgraditi tribuno za obiskovalce. V prihodnosti pa se predvideva tudi osvetlitev igrišča.

V jeseni 2010 so igrišče uporabljali učenci OŠ Grad, klub malega nogometa KMN Grad za potrebe igranja v Gorički malonogometni ligi ter NK Grad (sekcija U-12). V zimskem času pa bodo opravljeni razgovori z vsemi zainteresiranimi za uporabo igrišča ter nadaljnjo izgradnjo in financiranje le-tega.

Neuradno je bilo v dveh letih in pol vloženega skupno preko 20 tisoč EUR v materialu in storitvah ter ogromno število ur prostovoljnega dela. Želimo si, da bi se izgradnja igrišča dokončno zaključila v letu 2011 in da bi ga učenci ter ostali zainteresirani z veseljem uporabljali.

Viktor Navotnik, ravnatelj OŠ Grad

Na otvoritvi igrišča so najmlajši pokazali svoje veščine (foto: A. Vrtič)

10. OBLETNICA VRTCA

Vrtec pri OŠ Grad je začel delovati leta 2000, z enim oddelkom, ki pa se je kasneje razširil v dva in v šolskem letu 2008/09 deloval celo s tremi. Vrtec obiskujejo otroci, stari od enajst mesecev pa do vstopa v šolo. Organiziran je oddelk drugega starostnega obdobja in kombiniran oddelk, v katerega so vključeni otroci različnih starosti. V tem šolskem letu je naš vrtec, Vrtec pri OŠ Grad, praznoval 10. obletnico. V okviru tega smo pripravili dopolnjen delavnic. Namen tega je bil, da bi k sodelovanju pritegnili starše naših otrok in pa širšo javnost. Vendar pa je bil žal obisk zelo slab. Tudi v našem vrtcu se trudimo, da bi bili najboljši, da bi otrokom ponudili kar največ, ker si to otroci zaslužijo. Vendar pa ni vedno tako kot bi si želeli. Tudi naši otroci si želijo in potrebujejo več didaktičnega materiala in pa vsekakor tudi igrala na zunanjem igrišču. Prav zato smo se vključili v dobrodelno akcijo, ki jo organizira pampers v sodelovanju z dm. Akcija poteka preko spleta. Kateri vrtec bo dobil največ glasov, bo deležen nagrade v vrednosti 5.000 eur. Veseli smo vsakega glasu. Zato Vas naprošamo, da za nas glasujete (www.pampers.si), kajti le na tak način nam bo mogoče uspelo. Hvala.

Klaudija Klement, pomočnica ravnateljca

ŠOLA V NARAVI NA AREHU

Da je doma najlepše, velja že dolgo. A tudi drugje je lepo, so spoznali otroci vrtca starejše skupine, ki so bili v šoli v naravi na Arehu. Starši in otroci so se odločili, da bodo otroci tri dni z vzgojiteljicami preživali na Arehu. Odpravili smo se med 18. in 20. oktobrom 2010. Na Pohorju nas je pričakala snežna odeja, ki je vse zelo presenetila. Otroci so v okviru šole v naravi spoznali novo okolje, bili aktivni v pohodništvu in spoznavanju narave. Preživeli so večer z lovcom, ki jim je predstavil značilne živali tega območja, zaplesali so v pižamah in gradili škratoma hišice. Najpomembnejše pa je, da so preživeli nekaj dni brez staršev in se navajali na samostojnost in neodvisnost. Časa za domotožje in jok ni bilo, saj so bili otroci cel dan zelo zaposleni. Le hitro je minilo in že je bil avtobus spet na Arehu in nas odpeljal v domači kraj. V imenu staršev in vzgojnega tima skupine bi se zahvalili občini Grad, ki je otroke popeljala na Areh na svoje stroške in tako omogočila vsakemu otroku šolo v naravi. Še enkrat hvala.

Irena Hüll

Lovec nam je predstavil živali

OBISK PRIJATELJEV Z GORNJEGA SENIKA

Kot že nekaj let zapored smo se v vrtcu odločili za nadaljnje sodelovanje z obmejnimi vrtcem Gornji Senik. V letošnjem letu so otroci obiskali vrtec že tretjič. Prva dva obiska sta bila pod mentorstvom vzgojiteljice Klavdije Klement, zadnji v mesecu oktobru pa pod mentorstvom vzgojiteljice Irene Hüll, Tanje Hajdinjak in Urške Škaper. Otroci z Madžarske so bili deležni spoznavanja naše kulturne dediščine. Pokazali smo jim največji grad v Sloveniji, njegove prostore in okolico. Ogled nam je brezplačno omogočil Krajinski park, za kar se iskreno zahvaljujemo. Da bi bil dan nepozaben za naše obiskovalce, se moramo zahvaliti tudi Občini Grad, ki je omogočila, da so se otroci s turističnim vlakom popeljali do graščine in nazaj. Vsi so uživali v vožnji, saj nekateri tovrstnega prevoza še niso izkusili. Po prihodu v vrtec so otroci izdelovali in poslikavali gradove, ki so jih potem odpeljali s sabo domov. Ker otroci niso nenehno v stiku s slovensko besedo, jim še kako veliko pomenijo tovrstni obiski za širitev besednega zaklada in ohranjanje slovenskega jezika. Z otroki se bomo v tem šolskem letu srečali še dvakrat. Takrat si bodo ogledali Kripto in kužno znamenje. Na zadnjem obisku pa bodo deležni ogleda vseh vasi Občine Grad in njihovih znamenitosti.

Do gradu smo se peljali z vlakcem

vzgojiteljica Irena Hüll

Marjanu v spomin!

*Ne moreš več zreti v naše oči,
ne moreš več čuti naših besed,
ne čutiš dotika,
ne sprejmeš nasmeha.
Odšel si daleč v stran,
s spomini našimi obdan.*

Tiho sredino jutro je bilo. Učitelji in učenci smo prihajali v šolo. Eni veseli, drugi... Potem pa... Šok! Namesto tvoje sloke postave, z obvezno rjavo aktovko v roki, nas je pred vhodom v šolo čakala črna zastava. V grozi smo onemeli. Je mogoče? Je zmagala bolezen?

Ta te je v nedeljo, brez napovedi in opozorila, dobesedno pokosila. Ko smo v ponedeljek izvedeli, da se tvoji možgani borijo za življenje, smo bili sicer zgroženi, a ne zaskrbljeni. Rekli smo si: Pa saj ne more oditi, niti poslovil se ni... Toda naše upanje se ni uresničilo. Kruta smrt je v torek za vedno upihnila tvoj plamen življenja. Za trenutek smo se pogreznili v molk, potem pa smo se začeli ozirati proti vratom. To je trajalo in trajalo, nenadoma pa se je zaslislalo: Dajte no, saj ni res, Marjan bo vsak čas vstopil in nas pozdravil s svojim znamenitim: »Kak ste?« Ali pa nam bo, vsem zaskrbljenim in zamorjenim, povedal kakšno dobro šalo.

Ja, šalo! Naš Marjan se namreč nikoli z nikomer ni skregal, nikoli se ni pritoževal, vedno nas je znal spraviti v dobro voljo. Če ni šlo drugače, nam je narisal kakšnega svojega »bačeka«, na katerega je preložil vsa naša bremena. Ti njegovi liki so nas s svojimi tankimi ročicami ali nožicami ter debelimi trebui vedno spravljali v smeh. Tudi nad učenci ni nikoli dvignil glasu, za vsako težavo je našel ustrezno rešitev. Še tako dolgočasene učence je znal zainteresirati za delo. Likovna učilnica je bila zadnje ure zmeraj nabito polna, nikomur se ni mudilo domov, čeprav se je kazalec na uri pomikal že proti tretji popoldan. Še posebej delavni so bili mladi likovniki pred jesenskimi počitnicami. Takrat je šola zadišala po bučah in barvah. Naš Marjan je namreč z učenci prebarval nešteto buč, ki so krasile grajski park ob prireditvi Noč čarovnic. Tudi grajski duhec, simbol naše šole, je njegovo delo. Pa naj nas odslej v Marjanov spomin varuje in bedi nad nami.

Kolektiv OŠ Grad

PRAZNIK DEDKOV IN BABIC

Zbralo se je veliko dedkov in babic

V torek, 30. novembra 2010, smo obeležili praznik naših dedkov in babic. Povabili smo jih medse in jim pripravili majhno presenečenje. Ker je v vrtcu za take oblike druženja premalo prostora, v prostorih šole pa je potekal pouk, smo tokrat proslavo pripravili v gasilskem domu pri Gradu. Dedki in babice so jo napolnili do zadnjega kotička. Otroci so se predstavili s kratkim kulturnim programom, ob koncu pa je sledilo še sproščeno druženje ob skromni pogostitvi. Vsi zaposleni smo veseli tako številnega obiska, še najbolj pa seveda otroci. Hvala gospodu Ludviku Kočarju, ki nam je omogočil uporabo dvorane v gasilskem domu.

Klaudija Klement, pomočnica ravnateljca

BOŽIČNO DREVESCE V VRTCU

Mesec december je čas, ko se vrtec spremeni v hišo toplote, medsebojne povezanosti in radosti. V skupini drugega starostnega obdobja so se otroci zelo potrudili in si za praznično vzdušje okrasili božično drevesce. Na drevescu ne visijo drage kroglice, ampak okraski, narejeni s polno strpnostjo, ljubezni in potrpežljivosti. Vse te vrline še kako utrjujemo v podzavest naših otrok, ki bodo nekoč odrasli in bodo to znali deliti tudi z drugimi. Žareče oči ob prižiganju lučk so pokazale, da tudi naši otroci znajo biti skromni in zadovoljni z malim - le če jim to privzgojimo.

Otroci so okrasili božično drevesce

vzgojiteljica Irena Hüll

ŠTUDENTSKA DELOVNA BRIGADA PRI GRADU

Med 16. in 25. julijem je v naši občini 45 študentov na 12. študentski delovni brigadi pomagalo urediti in polepšati naše kraje. S svojim prostovoljnim delom so pomagali pri vsakodnevni opravi, uredili in očistili so Graščakovo pohodno pot, zbrusili in prebarvali ograje ob občinskih cestah, prebarvali ograjo ob športnem centru, renovirali kužno znamenje Beli križ, očistili kamnolom in njegovo okolico, prenovili kontejner v športnem parku ter očistili zbirni center Vidonci. Na Graščakovi poti so študentje brigadirji posekali grmičevje ob poti, uredili pot, zgradili stopnice na strmih delih, prebarvali smerokaze in počistili celotno pot, ki vodi po občini.

Izgradnja stopnic na strmini poti

Beli križ so počistili in prebarvali, uredili njegovo okolico, prebarvali več klopi in uredili javne poti. Študentje so bili nastanjeni v Zbirnem centru v Vidoncih, kjer so spali v več šotorih, v velikem skupnem šotoru pa so se družili in prehranjevali. Študente je občina z veseljem sprejela. Z njimi smo se domačini tudi družili, jih spoznavali in jim predstavili našo občino. S turističnim vlakom smo jih popeljali po naši občini in na ogled gradu Grad. Eno popoldne pa so se družili s člani Športnega društva Vidonci v njihovem športnem centru, kjer so odigrali nogometno tekmo. Na tiskovni konferenci so svoje delo predstavili vodja brigade Matic Ber in predstavniki ŠOUM-a. Zahvalo za njihovo prostovoljno delo in nesebično pomoč je izrazil župan občine Grad Daniel Kalamar. Ob večerih smo se predstavniki občine z njimi tudi družili.

Prenova Belega križa

Študentska delovna brigada je največji prostovoljni projekt Študentske organizacije Univerze v Mariboru (ŠOUM).

Študentje brigadirji s predstavniki občine

Prebarvali so ograje na 8 mostovih

Namen delovne brigade je pomagati prebivalcem krajev, ki so jih prizadele naravne nesreče ali pa so na demografsko ogroženem območju. Prva brigada je bila organizirana leta 1999, ko so v Bovcu pomagali odpraviti posledice po katastrofalnem potresu. Skozi desetletje se je brigada odvila še v Kobaridu, v Logu pod Mangrtom, Osilnici na Dolenskem, Slovenski Istri, Bohorju, ponovno v Bovcu, Krvavi

Počistili in posekali zaraščen kamnolom

Peči, Gradinu, okolici Kopra, Kotljah, Kozjem, Vipavi in letos na Goričkem. Študentje z delom pomagajo pri obnovi in oživitvi krajev. Pri tem pa se družijo, sklepajo prijateljstva in spoznavajo Slovenijo, njene skrite lepote in raznolike običaje. Z delom pomagajo pomoči potrebnim, koristno preživijo čas med počitnicami ter vzpodbujajo prostovoljstvo med mladimi.

Danijela Krpič

Študentje brigadirji s predstavniki občine

LJUDSKA PESEM TUDI POLETI

Da vroče in suho poletje ni ovira pojočemu grlu, so letos že drugič s prireditvijo Ljudsko petje naj vas spremlja v poletje dokazali Ljudski pevci KD France Prešeren od Grada, ki

Ljudski pevci so skupaj zapeli z gosti (foto: D. Krpič)

so prireditve snovali v sklopu občinskega praznika. Tokrat so medse povabili že znane glasove: Ljudske pevke Vrtnice iz Beznovec, Fante iz Male Nedelje, Ljudske pevke »Žlahtna kapljica« z Doline, Ljudske pevke iz Lipovec, manjkal pa ni niti zvok »prave slovenske frajtonarice«, ki sta ga pričarala Patricija in Patrik Bokan iz Otovcev.

Uglašene in pristne glasove je s svojim obiskom počastil tudi župan, g. Daniel Kalamar, ki se je vsem nastopajočim, ki s petjem ohranjajo domačo pesem, iskreno zahvalil. Vselje se je nato nadaljevalo še v gasilskem domu pri Gradu.

Nino Gumilar

RAZSTAVA ROČNIH DEL

Na razstavi je tudi letos bilo veliko izdelkov

Letos je Društvo žena in deklet Kruplivnik že šestič pripravilo razstavo ročnih del, ki je bila 25. julija. Poleg razstavljalcev iz naše občine je svoja dela razstavilo še nekaj posameznikov in društev iz okolice. To so bili: Avgust Maček iz Večeslavcev, Društvo za kulturo, šport in turizem Žlaki Sebeborci in Društvo Klas Bodonci. Našteti so letos na naši razstavi sodelovali prvič. Vse navzoče je pozdravil župan, zatem pa so nam razstavo popestrili ljudski godci Turističnega društva Vrtanek iz Gornjih Petrovcev. Vsi razstavljalci nam vsako leto s svojimi izdelki popestrijo našo razstavo, zato si bomo za to v prihodnje še prizadevali. Vsem razstavljalcem se v imenu Društva žena in deklet Kruplivnik še enkrat iskreno zahvaljujem!

Tadeja Rajbar

PRIZNANJA KRVODAJALCEM

Krajevna organizacija Rdečega križa Grad in Območno združenje Rdečega križa Murska Sobota sta 31. julija 2010 s finančno pomočjo občine Grad pripravila slovesnost podeljevanja priznanj zaslužnim krvodajalcem v občini Grad. Vsi smo lahko ponosni, da je v naši občini okrog 150 krvodajalcev, kar je nekaj več kot 6% vsega prebivalstva občine in s tem smo nekoliko nad slovenskim povprečjem, ki je 5%. Trudimo se, da bi privabili v svoje vrste čim več mladih, ki bi tudi v prihodnosti poskrbeli, da vir te pomembne življenjske tekočine ne bi presahnil. Krvodajalstvo je odsev človečnosti, ki temelji na načelih prostovoljnosti, brezplačnosti in anonimnosti. O pomembnosti dajanja krvi so v svojih pozdravnih nagovorih povedali tudi predsednica Krajevne organizacije Rdečega križa Grad Darinka Bauer, župan občine Grad Daniel Kalamar in član upravnega odbora Območnega združenja Rdečega križa Murska Sobota Mirko Šeruga. Samo podeljevanje pa so nam popestrile vmesne glasbene točke in razmišljanje mladih o krvodajalstvu.

Letos so priznanja in plakete dobili:

Za 5-krat darovano kri: Bauer Sandi, Bernjak Stanislav, Ferko Gregor, Ferko Petra, Ferko Nataša, Fujs Jože, Ficko Bernarda, Godar Franc, Gomboc Danijel, Gomboc Drago, Gyegyek Rena-

Krvodajalci (foto: Gregor Bauer)

Anton Fujs z Darinko Bauer, Mirkom Šerugo in Danielom Kalamarjem (foto: G. Bauer)

ta, Lovenjak Angela, Recek Damir, Roudi Dušan, Smodiš Margit, Škodnik Dušan, Žokš Matija.

Za 10-krat darovano kri: Ferko Andreja, Ficko Darko, Gjergjek Kristina, Hajdinjak Milena, Krpič Franc, Kuzmič Janez, Kuzmič Kristina, Recek Milan, Ribaš Simona, Roudi Bojan, Sukič Dušan, Šišić Iztok, Šparaš Nataša, Zdravec Draga.

Za 15-krat darovano kri: Fartek Drago, Ferko Gregor, Franc Štefka, Gjergjek Miran, Grah Jožef, Mencigar Dragica, Ropoša Branka, Roudi Lilijana, Žohar Jožef.

Za 20-krat darovano kri: Bernjak Alojzija, Bokan Štefan, Car Brigita, Gaber Bela, Gjergjek Štefan, Godar Branko, Horvat Dragica, Kovač Janez, Lehner Dragica, Lehner Marjan, Melin Tatjana, Recek Alojz, Ropoša Stanislav, Slamar Janez, Sukič Amalija, Sukič Rudi, Šeruga Angela, Šišić Jožef, Štraus Janez.

Za 25-krat darovano kri: Gomboc Jožef, Krpič Danijela, Mencigar Anton, Žokš Angela.

Za 30-krat darovano kri: Ficko Robert, Krpič Viktorija, Volf Terezija, Žekš Dragica.

Za 35-krat darovano kri: Car Štefan, Dervarič Drago, Kozel Janko, Lang Angela, Ropoša Alojz, Žokš Marjan.

Za 40-krat darovano kri: Bauer Jožef, Sukič Alojz, Štraus Štefan.

Za 45-krat darovano kri: Gumilar Štefan, Lovenjak Marjan, Šadl Jože, Vertič Zlatko. Za 50-krat darovano kri: Ferko Zlatko in Volf Jožef.

Za 60-krat darovano kri: Celec Bela in Končič Angela.

V občini Grad je največkrat daroval kri Anton Fujs in to kar 116-krat, za kar je prejel praktično darilo Območnega združenja Rdečega križa Murska Sobota. Po slovesnosti je bila še pogostitev in družabno srečanje vseh prejemnikov priznanj.

Darinka Bauer

OBČINSKI TURNIR V MALEM NOGOMETU

Občinski turnir v malem nogometu je potekal 1. avgusta 2010 na igrišču NK Grad, ki je bil organizator turnirja. Na turnirju so sodelovale ekipe iz vseh vasi občine Grad; in sicer ŠD Vidonci, ŠD Radovci, ŠD Kovačevci, DŽD Kruplivnik, ŠRD Dolnji Slaveči,

Lukaj Motovilci, ŠD veterani Grad, NK Grad - mladinci in KMN Gračka pomlad Grad.

Po razburljivih tekmah v predtekmovanju turnirja so se na koncu za najvišja mesta borile ekipe ŠD Veterani Grad, NK Grad mladinci, Lukaj Motovilci in KMN Gračka pomlad. Po polfinalnih obračunih sta za 3. mesto igrali ekipe ŠD Veterani Grad in Lukaj Motovilci. Veteranom so na koncu nekoliko pošle moči, vreme je bilo namreč ves dan lepo in sonce je neusmiljeno žgalo, tako so jih igralci iz Motovilec premagali s 3:0. Sledil je vrhunec turnirja, veliki finale, v katerem so se udarili mladinci NK Grad in novoustanovljena ekipa malega nogometa pri Gradu KMN Gračka pomlad. Branilci naslova najboljše ekipe v lanskem letu mladinci NK Grad so bili tudi tokrat najboljši, zmaga v finalu z 2:0 jim je prinesla še drugi zaporedni naslov občinskih prvakov v malem nogometu in le še korak jih loči od osvojitve prehodnega pokala občine Grad v trajno last.

Le-ta pripada ekipi po treh zaporednih osvojenih turnirjih. Končni vrstni red najboljših na občinskem turnirju 2010 je tako bil: 1. mesto NK Grad mladinci, 2. mesto KMN Gračka pomlad, 3. mesto Lukaj Motovilci in 4. mesto ŠD veterani Grad. Vse sodelujoče ekipe so prejele priznanja za sodelovanje, prve štiri pa še pokale in zmagovalci prehodni pokal Občine Grad. Pokala sta prejela tudi najboljši strelec turnirja, to je bil Nikolas Buček Huber iz zmagovalne ekipe, in najboljši vratar, ki

je bil Menciger prav tako iz ekipe zmagovalcev. Turnir je minil brez poškodb in v dobrem razpoloženju, spremljalo ga je tudi lepo število ljubiteljev nogometa.

Silvester Železen

Prehodni pokal Občine Grad v malem nogometu

10. OBČINSKI PRAZNIK

Občina Grad je 8. avgusta praznovala 10. občinski praznik. Slavnostna seja je tokrat potekala v Kruplivniku. Lepo število obiskovalcev so s prijetno glasbo sprejeli člani Ansambla Sonček.

Dobitnika priznanj za javne objekte

Slovesnost se je pričela s slovensko himno in nagovorom župana občine, g. Daniela Kalamarja. Na slovesnosti so bila podeljena priznanja zaslužnim občanom.

Priznanji za urejenost javnih objektov sta prejela Športni center Vidonci v kategoriji športni objekti in Gasilsko-vaški dom Motovilci v kategoriji gasilsko-vaški domovi. Priznanja sta podelila župan in

Uspešni učenci

predsednik ocenjevalne komisije, g. Jože Sever. Sledile so nagrade za uspešne in zaslužne učence Osnovne šole Grad. Knjigo E-enciklopedija so za dosežene dobre rezultate na raznih državnih tekmovanjih dobili: Janja Bernjak, Gloria Gomboc, Tjaša Prelec, Anja Kisilak, Špela Klement, Patricija Celec, Aleks

Odličnjaki

Magdič, Nives Rac, Patricija Špilak, Nino Celec, Tilen Gomboc, Rene Fujs in Sašo Ribaš. Županove petice so za odlično delo v

Dobitniki priznanj z županom

Otvoritev vodovoda Kruplivnik (foto: D. Krpič)

vseh razredih osnovne šole dobili Janja Bernjak, Mario Farič, Rene Fujs, Gloria Gomboc, Anja Kisilak in Špela Klement. Sledila so priznanja zaslužnim občanom, ki s svojim delom in požrtvovalnostjo prispevajo k razvoju vasi in družabnemu življenju. Letos so priznanja dobili Elek Šeruga, Štefan Lovrenjak in Karel Recek, vsi za dolgoletno delo na področju gasilstva in medsebojne pomoči ter Štefan Gjergjek za prispevek k razvoju kmetijstva na področju sadjarstva in predelave sadja. Priznanje je prejel tudi Nogometni klub Grad, ki je v letu 2010 dosegel izjemne dosežke na področju športa.

Slovesnost so popestrili ljudski pevci KD France Prešeren od Grada, Štefka Bohar z recitali, Nina in Andreja z razmišljanjem o naravi, človeku in vodi ter Anja in Larisa s skečem.

Po nagovorih gostov, med katerimi so čestitke in dobre želje podali župan občine Rogašovci, g. Edvard Mihalič, načelnik g. Geza Farkaš, župan občine Tišina g. Jožef Poredoš, župan občine Gornji Petrovci, g. Franc Šlihthuber, župan občine Kuzma, g. Jože Škalič in g. Evgen Sapač iz občine Puconci, je sledila slavnostna otvoritev vodovoda Kruplivnik. Na vodometu so župan g. Daniel Kalamar, podžupan g. Jože Sever, vaški predsednik Kruplivnika, g. Ciril Mihalič in svetnik g. Stanislav Kerec prerezali trak in simbolično spustili vodo kot znak slavnostne predaje vodovoda svojemu namenu. Sledila je pogostitev gostov in druženje z občani, ki jih je občina obdarila s simboličnim darilom. Vsi obiskovalci pa so se v tem sončnem popoldnevu lahko tudi popeljali z novim turističnim vlakom.

Danijela Krpič

GLASBENA MATINEJA NA GRADU

treartes – KultTour v trideželju, je ime krovne znamke, ki se oblikuje v novi čezmejni kulturni regiji ob Tromeji Slovenija/Avstrija/Madžarska v okviru čezmejnega projekta TourKult, »Razvoj turizma s sodelovanjem na

področju kulture». Vodilni partner J:OPERA Jennersdorf z intendanturo mednarodno uspešnega tenorja Dietmarja Kerschbauma, izkazuje z že uveljavljenimi kulturnimi aktivnostmi na gradu Tabor večletne izkušnje pri razvijanju kulturno turistične infrastrukture. Projekt na partnerja sta Občina Grad na slovenski in Občina St. Martin/Raab (soustvarjanje pri razvoju umetniške vasi Neumarkt/Raab) na avstrijski strani. Občina Grad je v okviru čezmejnega projekta TourKult pridobila turistični vlak za prevoz potnikov, prireditveni šotor z odrom, klopmi in mizami za 1000 obiskovalcev ter koncertni klavir. Klavir je nameščen v novo obnovljeni koncertni dvorani v prvem nadstropju gradu.

V regiji so se poleti 2010 v sodelovanju z mednarodno poletno akademijo isa, PragaDunajBudimpešta poskusno odvijali prvi mojstrski tečaji petja in študenti so se 8. avgusta 2010 predstavili tudi na glasbeni matineji v koncertni dvorani gradu Grad. Koncert študentov in študentk v sodelovanju z J:Opero iz Jennersdorfa je navdušil publiko in požel številne ovacije. Tako je bil klavir prvič javno preizkušen, Župan Daniel Kalamar in intendant J:Opere Dietmar Kerschbaum pa sta na tem prvem skupnem koncertu na Gradu zabeležila obisk okoli 120 poslušalcev.

Cilj teh novo nastajajočih mojstrskih tečajev je olajšati in omogočiti mladim pevkam in pevcem vstop v profesionalno poklicno življenje. Težišče je v povezavi z mednarodno uveljavljenimi opernimi predstavami J:OPERA na gradu Tabor. Seveda lahko projekt dolgoročno prispeva k razvoju kulturnega turizma v občini Grad in 3-deželnem parku Goričko-Raab-Őrség in k večji privlačnosti obiska gradu ter ustrezni namestitvi objekta samega. Dejstvo je, da je grajsko okolje kot nalašč za vrhunsko umetniško ustvarjanje, kar se je občutilo tudi v prvem letošnjem koncertu.

V naslednjem letu se bodo aktivnosti nadaljevale. 2. februarja 2011 ob 11. uri tiskovna konferenca projekt-nih partnerjev TourKult na gradu Grad, kamor bomo povabili novinarje iz Avstrije in Slovenije in kjer bodo projektni partnerji predstavili dosežke v letošnjem letu in napovedali dogodke v letu 2011.

Projekt TouKult sofinancira Evropska unija – iz sklada za regionalni razvoj v okviru programa teritorialnega sodelovanja OP SI-AT 2007-2013. Projekt na avstrijski strani sofinancira tudi dežela Gradiščanska in Zvezno ministrstvo za gospodarstvo, družino in mladino, medtem ko na slovenski strani projekt sofinancira Služba vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko in Občina Grad. Informacije: www.jopera.at www.isa-music.org

Stanka Dešnik, JZ KP Goričko

Naložba v vašo prihodnost
Operacijo delno financira Evropska unija
Evropski sklad za regionalni razvoj

REPUBLIC OF SLOVENIA
GOVERNMENT OFFICE FOR LOCAL
SELF-GOVERNMENT AND REGIONAL POLICY

KRVODAJALCI NA IZLETU

Krvodajalci smo se tudi letos odpravili na tradicionalni izlet. Naš cilj je bil zahodni del naše lepe domovine. V soboto, 7. avgusta smo se zbrali in se dobre volje odpeljali proti Mostu na Soči. V Tolminu nas je počakal lokalni vodič. Najprej smo si šli ogledat muzej v Tolminu, ki se nahaja v mogočni Coroninjevi graščini sredi Tolmina. Prvič je bil muzej odprt za javnost leta 1951. Pokriva področje arheologije, etnologije, zgodovine in umetnostne zgodovine. V prvem nadstropju predstavlja Posočje od starejše kamene dobe do prihoda Slovanov, v drugem nadstropju pa se nadaljuje s prikazom tolminske upornosti in velikega tolminskega kmečkega upora leta 1713 in življenja v Zgornjem Posočju od 19. pa do konca 20. stoletja. Po ogledu nas je pot vodila v vas Zatočmin, kjer se kmetje z vso vnemo ukvarjajo z govedorejo in predelavo mleka. Mi smo bili namenjeni v sirarno Kramar. Lastnik nam je predstavil svojo kmetijo. Obdelujejo 50 ha zemlje, glavna panoga je predelava mleka, povprečna dnevna količina mleka je 600 litrov in izdelava domačega sira Tolmenc. Sirarno imajo od leta 2002, v zoričnici je prostora za 1900 hlebov sira, ki tehtajo od 3-4 kg. Zavzeto smo ga poslušali, obenem pa komaj čakali, da bi ta sir tudi poskusili. Po pokušini nas je več sir kupilo tudi za domov. In končno smo se odpravili proti našemu glavnemu cilju, to je Mostu na Soči in vožnjo z ladjico po Soči.

Pristanišče ladje Lucije je približno na sredini plovnega dela jezera. Pluje v krožni smeri na južno stran eno uro in nato še na severno stran eno uro. Na ladjici, ki je dolga 30 m, nas je že čakala posadka, ki nas je prijazno sprejela in nas namestila. Kmalu smo začeli uživati v mirni plovbi po reki, v kosilu, ki so nam ga postregli, v hladni pijači in seveda v zgodbah in legendah kapitana Deana. Eni so mu pomagali celo krmariti. Ker pa so bili med nami tudi samski fantje in dekleta, se je kapitan odločil, da bomo imeli poroko na ladjici, kar je poskrbelo za veliko smeha in dobre volje. Dve uri na ladji sta bili hitro mimo in že nas je lokalni vodič popeljal po Mostu na Soči. Kraj leži na skalnatem pomolu nad sotočjem Soče in Idrijce. Ogleдали smo si središče kraja, cerkev, ki je posvečena sveti Luciji, in se nato sprehodili mimo ostankov rimske hiše. Po sprehajalni poti smo se povzpeli do pokopališča in cerkve sv. Mavra, ki je bila prvič omenjena v pisnih virih že leta 1192. Od tu je bil lep razgled na umetno jezero in planine v okolici. Sledil je še spust nazaj v dolino, v bar Morea ob jezeru, kjer nas je čakal harmonikar. Nekaj časa smo še posedeli ob poslušanju njegovih zvokov in ob pijači, vendar nas je ura neusmiljeno priganjala. Polni vtisov smo se v poznih večernih urah vrnili domov

in ugotovili, da je povsod lepo, a doma je najlepše.

Darinka
Bauer

Krvodajalci
pred ladjico
v Mostu na
Soči

PIKNIK ŠD VIDONCI

Člani Športnega društva Vidonci smo aktivni skozi celo leto. V zahvalo vsem, ki pripomoremo k boljšemu in uspešnemu delovanju društva, smo organizirali piknik za člane društva. V soboto, 14. avgusta, smo se zbrali v Športnem centru Vidonci, hkrati pa smo proslavili tudi uspešen konec nogometne sezone. Dogajanje smo popestrili z organizacijo nogometnih tekem med ekipami KMN Vidonci, PGD Vidonci in veterani Vidonci. Piknika se je udeležilo veliko članov. Za jedačo in pijačo je bilo poskrbljeno, saj smo sami pekli ovco in odojka. Med samim piknikom smo analizirali dosedanje

Na pikniku

delo in hkrati zbirali ideje za prireditev Noč čarovnic. Eden izmed ciljev društva je razvijati dobre prijateljske odnose med člani društva in vaščani, zato večkrat med letom organiziramo družabna srečanja. Hvala vsem, ki pomagate uresničevati naše cilje in ideje ŠD Vidonci.

Mitja Sapač

MAŠA OB ZVONIKU

Zvonik na Cmorovem bregu v Motovilcih stoji že nekaj desetletij in zadovoljivo služi svojemu namenu. Zgradili so ga vaščani evangeličanske veroizpovedi okoli leta 1970. Postopoma so uredili tudi okolico zvonika, in sicer so postavili le-

Zvonik na Cmorovem bregu (foto: T. Grah)

seno klopco ter zasadili okrasno drevje in rože. Zvonik tako s svojo privlačno okolico pritegne veliko mimoidočih, da se za kratek čas zaustavijo in uživajo prelep razgled na preostali del naselja Motovilci, ki leži pod Cmorovim bregom.

Letos pa je ob zvoniku pod okriljem Evangeličanske cerkvene občine Bodonci prvič potekala tudi mašna slovesnost. Le-ta je potekala prvo nedeljo v septembru, 05. 09. 2010. Maševal je evangeličanski duhovnik, g. Simon Sever. Sveti maši je prisostvovalo nekaj čez sto vernikov katoliške in evangeličanske veroizpovedi iz Motovilcev ter iz sosednje okolice. Prireditelji so bili izjemno zadovoljni, da je slovesnost potekala v tako lepem številu. Razmišljajo celo, da bi postala tradicionalna. Po končani slovesnosti, so domačini gostoljubno pogostili vse navzoče z domačim pecivom in pijačo.

Tatjana Grah

POHOD PO GRAŠČAKOVI POTI

Društvo za promocijo in razvoj turizma občine Grad Skouriš in Športno društvo Radovci sta 12. septembra 2010 skupaj organizirali 5. pohod po Graščakovi poti. Na lepo jesensko nedeljo so se pohodniki zbrali pred Turistično info pisarno v Radovcih. Kot že leta doslej, so pohodniki ob prijetni rekreaciji videli tudi znamenitosti občine Grad,

Študentje so poleti prebarvali smerokaze

saj je Graščakova pot speljana mimo znamenitosti občine. Pohodnike je na poti čakalo okrepčilo s sadjem in pijačo, ob koncu pohoda pa še prijetno druženje.

Andreja Vogrinčič

BLAGOSLOVITEV MRLIŠKE VEŽICE V MOTOVILCIH

Na prelepo, še vedno poletno nedeljo, 12. septembra 2010, smo v Motovilcih dočakali blagoslovitev prenovljene in dograjene mrliške veže, katero je zaznamovalo kar nekaj

zgodovinskih dogodkov v razvoju pokopališke in pogrebne dejavnosti v občini.

Prva mrliška vežica v Motovilcih je namreč stala na sedanjem parkirišču in je služila za opravljanje obdukcijskih pokopnikov ter za shranjevanje orodja za potrebe pokopališča.

Leta 1987, še v takratni krajevni skupnosti, pa so vaščani pristopili k izgradnji nove mrliške veže, katere izgradnja je potekala kar precej časa. Tako je bila šele leta 1997 blagoslovljena in predana svojemu namenu. Od takrat naprej pa je bila prekinjena tudi tradicija bedenja ob pokopnikih doma. Zaradi potrebe po vse večjem prostoru, so vaščani skupaj z Občino Grad leta 2006/07 pristopili k njeni obnovi in razširitvi. Zgrajen je bil prizidek, zamenjala se je streha in vzpostavil se je strelovod. Poleg gradbenih del so bila opravljena tudi mizarska dela za opremo vežice. Vrednost investicije je znašala nekaj čez 39.000,00 EUR. Od tega so vaščani prispevali skoraj 9.000,00 EUR lastnih sredstev, ostalo pa je bremenilo občinski proračun (18.000,00 EUR iz vaških sredstev in 12.500 EUR iz skupnih sredstev).

Blagoslovitve se je udeležilo približno 200 obiskovalcev, med katerimi so bili tudi povabljeni gostje, in sicer župan občine, člani občinskega sveta ter izvajalci gradbenih in drugih del pri izgradnji vežice. Blagoslovitev smo obeležili s krajšim kulturnim programom. Program je povezovala ga. Marjanca Ferko Omahen, popestrila pa sta ga domačinka Rokšana Grah z recitali iz zbirke Misli o življenju in zavedanju, avtorja dr. Janeza Drnovška ter Moški kvartet iz Martinja, ki je odpel nekaj pesmi na temo slovesnosti. Navzoče so nagovorili župan, g. Daniel Kalamar, domači svetnik, g. Viljem Grah ter predsednik vaškega odbora, g. Drago Gom-boc. Slednji je izrekel tudi javno zahvalo zaslužnim posameznikom, ki so s svojim prostovoljnim delom prispevali k temu, da se je mrliška vežica lahko predala svojemu namenu.

Osrednja slovesnost se je zaključila tako, da sta katoliški duhovnik, g. Goran Kuhar, in evangeličanski duhovnik, g. Simon Sever, blagoslovila prenovljeno mrliško vežico. Zatem so si lahko obiskovalci ogledali notranjost vežice ter razstavljeno kronologijo dogodkov v slikah, povezano z izgradnjo vežice.

Mrliško vežico sta oba duhovnika blagoslovila

Po uradnem delu je, kot se za tako slovesnost tudi spodobi, sledila slavnostna zakuska in seveda prijetno druženje pod šotorom. Navedeno pa seveda ne pomeni, da se vaščani veselimo uporabe vežice. Nasprotno, želimo jo uporabljati čim manj. Mrliška veža pač predstavlja le eno od nujnih pridobitev, ki jo zahteva čas.

Tatjana Grah

40 LET SODELOVANJA

Pred 40-imi leti, ko so bile meje s sosednjo Avstrijo še dokaj zaprte, se je nekaterim gasilcem na obeh straneh meje utrnila želja za sodelovanje. Željo so uresničili in začeli sodelovati na vseh področjih, ki so bila izvedljiva za tisti čas. Leta so hitro minevala, v duhu dobrega sodelovanja je pri Gradu bilo zadnje mednarodno tekmovanje gasilcev Avstrije in Slovenije, letos torej že 40. leto. Ker se žal zadnjih nekaj let o sodelovanju ni več dosti slišalo, so se poveljniki GZ Grad, Kuzma in Rogašovci po nekajkratnih srečanjih z gasilskim poveljstvom iz okraja Jennersdorf dogovorili za obuditev sodelovanja. Leto je bilo v soboto, 25. septembra 2010, s slavnostjo v Minihof Liebau v sosednji Avstriji. Na srečanju je sodelovalo čez 300 gasilcev. Številčno so prevladovali naši gasilci. Ob srečanju je potekala predstavitev orodja in opreme naših in avstrijskih gasilcev. Iz naše GZ smo se srečanja udeležili organizirano s 50 gasilci ter z gasilskima voziloma GVC PGD Grad ter GVV-1 PGD Dolnji Slaveči. Poleg gasilcev so se srečanja udeležili tudi župan občine Grad, predsednik GZ občine Grad ter poveljnik GZ občine Grad. Na srečanju pa so bili tudi vsi pomembni predstavniki gasilcev, predsednik GZS Slovenije ter poveljnik pomurske gasilske regije ter visoki predstavniki Gasilske zveze Burgenlanda. Na prireditvi so bila podeljena tudi številna priznanja najzaslužnejšim članom na naši in njihovi strani.

Zahvala za sodelovanje

Odlikovanje GZ Burgenlanda so prejeli tudi župan občine Grad Daniel Kalamar, poveljnik GZ občine Grad Milan Špilak ter predsednik PGD Grad Ludvik Kočar. Slavnostna prireditev je minila v želji za nadaljnje sodelovanje in izmenjavo izkušenj na obeh straneh.

*Milan Špilak
poveljnik GZ občine Grad*

JESENSKA VAJA GZO GRAD

V nedeljo, 17. oktobra 2010, je potekala v okviru aktivnosti v mesecu požarne varnosti, v organizaciji GZ občine Grad gasilska praktična vaja operativnih gasilcev GZ občine. Vaja je potekala v zgodnjih jutranjih urah na lokaciji vasi Motovilci – gasilski dom. Vaja je temeljila na reševanju in gašenju, pra-

vilnem komuniciranju in uporabi radijskih postaj ter pravilni uporabi gasilske tehnike. Na vaji so sodelovala vsa prostovoljna gasilska društva GZO Grad z vsemi gasilskimi vozili, opremo in orodjem, ki so jih imeli na razpolago. Po vnaprej določenem scenariju vaje in izdelanem elaboratu vaje s sodelovanjem ReCo Murska sobota je na vaji sodelovalo 62 gasilcev s petimi GVC, šestimi GV-1 ter eno GVV-1. Uporabljeno je bilo 12 dihalnih aparatov, s katerimi delajo usposobljeni gasilci za delo z dihalnimi aparati. Na vaji so se pokazale nekatere pomanjkljivosti, ki se dajo vse v kratkem roku odpraviti. Vajo sta spremljala tudi župan občine Grad in predsednik GZO Grad. Vodja intervencije – poveljnik GZO Grad je na koncu vaje z vsemi udeleženci opravil kratko analizo vaje, na kateri so vsi sklenili, da se napake morajo čim prej odpraviti. Po koncu vaje je bila za vse udeležence vaje pripravljena okusna topla malica, ki so jo pripravili gasilci iz PGD Motovilci.

*Milan Špilak
poveljnik GZ občine Grad*

Reševanje z dihalnimi aparati

ČETRТА KMEČKA TRŽNICA

Letos je že četrto Društvo za promocijo in razvoj turizma občine Grad Skouriš organiziralo kmečko tržnico. Šestega novembra so stojnice polne domačih dobrot stale pred Turistično info pisarno v Radovcih. Razstavljalci iz občine so tudi letos ponujali polno svojih odličnih izdelkov, kot so domač med, kruh, šunke, domače klobase, svežo in vloženo zelenjavo, dišalo pa je tudi po posolankah. V okviru kmečke tržnice je društvo tudi letos poskrbelo za popestritev dogajanja s pokušnjo mladih vin in mošta. Prav tako smo lepo število obiskovalcev razveselili z degustacijo domačega kruha in klobas.

Domače dobrote in degustacija

Letos je društvo Skouriš v sodelovanju z domačimi pridelovalci v septembru, oktobru in novembru organiziralo kmečko tržnico vsak drugi teden. Ker so bili ljudje zainteresirani in so radi kupovali domače izdelke, bomo s tržnico nadaljevali aprila naslednje leto in s tem omogočili ljudem, da uživajo v domači pristni hrani.

Andreja Vogrinčič

PLETENJE ADVENTNIH VENČKOV

Na enem izmed srečanj z Jožico Kapun Moršik, koordinatorko za dom, družino in dopolnilne dejavnosti na KGZ Murska Sobota in ostalimi društvi, smo članice Društva žena in deklet Kruplivnik v tem okviru izrazile željo po prikazovanju pletenja adventnih venčkov in aranžmajev.

Tako smo se dogovorile in v pred adventnem času, 20. novembra, izvedle v prostorih Vaško-gasilskega doma v Kruplivniku delavnico pletenja adventnih venčkov. Mentorica je bila cvetličarka Olga Varga, ki nas je s svojo mojstrsko roko vodila v spretnost pletenja. Naučile smo se izbirati materiale, ki

Udeleženke delavnice s svojimi venčki

temeljijo na podobnosti in usklajevanju barv. Venčke smo pletle iz »živega« materiala, različnega zelenja in jih tudi po izbranem okusu okrasile. Triurni tečaj pod vodstvom cvetličarke in udeleženk DŽD Kruplivnik je zelo hitro minil. V prijetni družbi smo marsikaj videle in se marsičesa naučile. Prisostvovala je tudi Jožica Kapun Moršik iz KGZ Murska Sobota.

Članice, ki smo se udeležile tega tečaja, smo bile zelo zadovoljne nad tem, kar smo se naučile. In tudi ponosne smo nase, saj smo letošnje adventne svečke prižgale na lastno izdelanem adventnem venčku. V prihodnje si še želimo sodelovanja v izvedbi KGZ Murska Sobota.

Štefka Bohar

SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV

Srečanje starejših občanov je bilo letos v nedeljo, 21. novembra, v gasilskem domu pri Gradu. Nedeljski dan so našim starejšim popestrili otroci iz Osnovne šole Grad z zapetimi pesmimi Mladinskega zbora in igrico Mojca Pokraculja ter ljudski pevci Kulturnega društva France Prešeren od Grada s svojimi pesmimi. Ob kosilu so veselo poklepetali z znanci in prijatelji. V znak zahvale in pozornosti smo jim podarili skromna darila. Želeli smo jim povedati, da mislimo na njih in da so pomemben člen naše lokalne skupnosti. Občane, ki so v domovih za ostarele, pa so obiskali predstavniki Društva upokojencev Grad.

Lidija Krpič

Prijetno vzdušje med našimi starejšimi občani (foto: D. Krpič)

POSTAVITEV JELKE

Jelka krase Dolnje Slaveče
(foto: M. Knap)

Ponovno je prišel čas, ki v nas vzbuja prav posebne občutke. Vsakemu izmed nas pomeni nekaj drugega, a zagotovo v vseh nas zagori praznično vzdušje. Tako je tudi v ŠRD Dolnji Slaveči. Adventni čas nam naznanja, da se leto ponovno preliva h koncu, a prej je potrebno prehoditi še praznične dni. Tako smo v nedeljo, 28. novembra 2010, na prvo adventno nedeljo ponovno postavili božično-novoletno jelko pred gasilskim domom na Dolnjih Slavečih. Ob krašenju nas je presenetil še sneg, ki nam je vzdušje le še popestril in nam pričaral pravo zimsko pravljico. Kljub obilnemu sneženju, smo jelko okrasili in na njej prižgali lučke, ki sedaj krasijo našo okolico, ter vsakega posebej popeljejo v praznične dni. Vsi prisotni smo se na koncu še malo povešeli, pa čeprav se nas je zbralo malo število članov, ter skupaj zakorakali v praznične dni. Vse mimoidoče pa naj jelka navdihuje s toplino in duševnim mirom v prihajajočih praznikih.

Mateja Knap

SREČANJE GASILSKIH VETERANOV

V nedeljo, 5. decembra 2010, so se v gasilskem domu PGD Grad v organizaciji Gasilske zveze občine Grad zbrali gasilski veterani GZ občine Grad na svojem že tradicionalnem 5. srečanju. Na srečanje je bilo vabljenih 61 gasilskih veteranov, od katerih se je srečanja udeležilo 40 gasilcev veteranov iz vseh sedmih gasilskih društev občine Grad. Najstarejši med njimi je bil Štefan Sukič iz PGD Radovci, letnik 1923, najmlajši pa so bili gasilci letnika 1947, ki s 63 leti izpolnjujejo pogoje za gasilskega veterana. Od vabljenih gostov je srečanje s svojo prisotnostjo počastil le župan občine Grad. Vse prisotne so pozdravili predsednik GZO Grad, župan občine Grad ter

Gasilski veterani

poveljnik GZ občine Grad, ki je podal daljše poročilo o delu in uspehih gasilskih veteranov med obema srečanjema. Zahvalil se jim je za sodelovanje pri različnih prireditvah, posebej pa je pohvalil enoto gasilskih veteranov PGD Grad, ki so s požrtvovalnostjo in vajami uspeli na pregledu društva ter se udeležili tudi občinskega tekmovanja. To pomeni, da lahko gasilski veterani še naprej pomagajo aktivno v svojih gasilskih vrstah po svojih zmožnostih. Na koncu svojega poročila je poveljnik GZ Grad Milan Špilak predal odlikovanje in značko gasilskega veterana predsedniku GZ Grad Francu Šalamonu ter mu zaželel še veliko uspehov v veteranskih vrstah, v katere je pravkar vstopil. Za vse prisotne je bilo pripravljeno odlično kosilo ter dobra kapljica, ki ga je letos pripravil Vinotoč Forjanič z Dolnjih Slavečev, za spominska darila na srečanje pa je poskrbel čebelar Sukič Alojz od Grada s pristnim domačim medom. Po obujanju spominov so se gasilski veterani razšli z željo na ponovno srečanje!

*Milan Špilak
poveljnik GZO Grad*

MIKLAVŽ v MOTOVILCIH

Člani Dškt »Lukaj« Motovilci tudi letos nismo pozabili na otroke iz naše vasi. V teh predprazničnih dneh smo

Ob božični jelki smo pričakali Miklavža

s povabilom Miklavža in njegove družine v našo središčno pričoarali še dodatni nasmeš na njihova lička. Ob lepo okrašeni božični jelki in prazničnem vzdušju, ki trka na vrata, so otroci s svojimi starši pričakali prihod Miklavža. Slednji je otrokom za celoletno ubogljivost in pridnost s pomočjo parkljev in angelčka razdelil skromna darila in jih pozval, naj so še naprej pridni in ubogajo starše.

Branko Grah

KMN VIDONCI

Člani KMN Vidonci že več let uspešno sodelujejo v ligi klubov malega nogometa Občine Puconci. V letošnjem

Ekipa KMN Vidonci

jesenskem delu sezone v A ligi klubov so se uvrstili na odlično 2. mesto.

V 11. krogih so dosegli 22 točk, tako imajo 6 zmag, 4 neodločene izide in samo en poraz, hkrati je Simon Časar z 19 zadetki drugi strelec lige.

Plod teh rezultatov je zelo dobra klima v ekipi, medsebojno spoštovanje in borbenost na vsaki tekmi. Glede na to, da smo verjetno edina ekipa, ki nima uveljavljenih igralcev iz velikega nogometa, je ta uspeh še večji.

Skozi zimo se bo ekipa pripravljala v telovadnici in tako bodo poskušali ostati pri vrhu lestvice. Vsem navijačem hvala za podporo.

Mitja Sapač

PGD VIDONCI

Člani PGD Vidonci so si letos zastavili več ciljev, ki si jih tudi v celoti realizirali. Eden izmed ciljev je bil tudi obnova strehe na gasilskem domu. Pri obnovi strehe so finančno pomagali tudi vaščani s svojimi prostovoljnimi prispevki, PGD Vidonci, ŠD Vidonci in Občina Grad oziroma vaška skupnost Vidonci. Vsem, ki ste pomagali z denarnimi dotacijami ali pa pomagali pri sami obnovi strehe, iskrena hvala. Dela na strehi so bila končana v mesecu avgustu, v mesecu novembru pa je sledila še menjava oken v gasilskem domu. Med poletjem pa so gasilski dom krasile rože na okenskih policah.

Nova streha na gasilskem domu Vidonci

DOGAJALO SE JE ...

Delo gasilcev je zelo pomembno in plemenito, vendar pa je za uspešno delo potrebna tudi ustrezna oprema. Tako je naša operativna enota desetine v celoti opremljena z novimi zaščitnimi oblekami. V naši vasi smo že večkrat prišli do ideje, da bi ustanovili žensko gasilsko ekipo. Idejo smo tudi uresničili in sedaj imamo tudi žensko gasilsko ekipo, ki bo v naslednjem letu sodelovala tudi na sektorskih vajah Občine Grad. Z gasilskim pozdravom Na pomoč.

Melita Ficko Sapač

DOGAJANJE V KRAJINSKEM PARKU GORIČKO

TRIDEŽELNI KOLESARSKI MARATON

Letos je za nami že 5. trideželni kolesarski maraton, ki je potekal 11. septembra 2010 v organizaciji Javnega zavoda KP Goričko. Pri jasnem vremenu je skozi tri dežele Goričko-Raab-Őrség kolesarilo več kot 60 kolesarjev. Vožnja je potekala po razgibanem terenu s številnimi panoramskimi razgledi po Goričkem, avstrijskem Gradiščanskem in slovenskem Porabju.

Kolesarji so lahko izbirali med dvema progama, krajšim kolesarski izletom, ki je meril 60 km, in daljšim rekreativnim kolesarskim maratonom, ki je meril 95 km. V pravem športnem duhu, polni energije in dobre volje, so se kolesarji podali na pot od gradu Grad proti Kuzmi, kjer so pri Merčniku prečkali mejo z Avstrijo in pot nadaljevali po avstrijskem Gradiščanskem do Obstparadiesa v Kalchu, kjer je bil prvi krajši postanek. Drugi postanek je bil v St. Martinu/Raab. Nato so se udeleženci krajšega kolesarskega izleta peljali v smeri Tauka proti gradu Grad, medtem ko so udeleženci daljše proge zavili proti avstrijsko-madžarski meji v Porabje do Monoštra. V zadnjem delu proge so ko-

lesarji v Čepincih prečkali madžarsko mejo s Slovenijo in pot nadaljevali do Izletniške kmetije Falaut v Adrijancih, kjer je bila tretja postojanka in hkrati tudi kontrolna točka. Po tem postanku so pot nadaljevali v smeri gradu Grad, kjer je bil cilj maratona. Tako so vsi kolesarji po številnih vzponih in spustih, prijetnem druženju in spoznavanju naravne in kulturne raznolikosti treh dežel prispeli nazaj v cilj, kjer so jih pričakale domače dobrote Izletniške kmetije Falaut, darilo in številne nagrade, ki so jih prispevali sponzorji prireditve.

Maraton smo zaključili v športnem vzdušju in še lepšem vremenu ter skupaj z »biciklisti« kovali načrte, kako bomo vrteli pedale na 6. trideželnem kolesarskem maratonu Goričko-Raab-Őrség.

Marina Horvat

ZGODOVINSKA IGRA »V AMERIKO«

V nedeljo, 19. septembra 2010, se je v veliki dvorani gradu Grad predstavila igralska zasedba iz Gerlinec z zgodovinsko tragikomedijo v narečju »V Ameriko«. Po deževnem začetku vikenda se je nebo nad gradom razjasnilo in v grajske prostore pritegnilo številne obiskovalce, ki so navdušeno spremljali igro.

Zgodbo družine iz 50-ih let 20. stoletja sta scenarista Alojz Grah in Janko Durič povzela po resničnih dogodkih. Kmečka gerlinska družina se srečuje z vsakodnevnimi težavami in v želji po lepšem življenju se najmlajši sin Tonček odloči, da bo zbežal čez mejo in šel iskat srečo v Ameriko. Pri nevarnem skrivnostnem podvigu se mu pridruži prijatelj Erni. Slovo od najbližjih je težko, a vrnitve ni. Mejo prečkata na enem izmed najbolj varovanih mejnih prehodov, na mostu na Kučnici. Kriminalist in miličnik dan po pobegu ostro zaslišujeta člane družine Flegar in sosedo Francko. Igro skleneta dedek in babica, ki se pogovarjata o svoji bodočnosti, žalujeta in se hkrati tolažita, da ne odhajajo samo njuni otroci, ampak otroci iz skoraj vsake hiše v Gerlincih. Po uspešnem zaključku predstave je sledilo krajše druženje igralske ekipe z obiskovalci in obujanje spominov na preteklost. Številni so poznali in se še spominjajo zgodb posameznikov, ki so po 2. svetovni vojni bežali v lepše življenje.

Natalija Gostonj

Kolesarji pred gradom (foto: Marina Horvat)

Kmečka gerlinska družina (foto: N. Gostonj)

GRAJSKI VEČER AFORIZMOV

Letošnjo pomlad se je v JZ KPG rodila ideja o izboru najboljšega aforizma v prekmurščini. Objavili smo razpis in do jeseni prejeli čez 40 aforizmov.

Kot sklepni dogodek natečaja smo pripravili Grajski večer aforizmov, ki se je zgodil v okviru DEKD (Dnevi evropske kulturne dediščine), 25. septembra 2010. Večer je minil v prijetnem vzdušju, ob razmišljanju o pomenu aforizmov in možnostih besedne igre v prekmurščini. Gost večera je bil mojster aforizmov Tonči Babič iz Bistrice ob Sotli, ki se je predstavil s svojo drugo knjižno zbirko 40 stopinj in nam zaupal nekaj »aktualnih« aforizmov. Misli smo si bistrili ob zvokih klavirja, na katerega je zaigral g. Dejan Berden. Večer smo zaključili z razglasitvijo najboljših treh aforizmov v prekmurščini in podelitvijo nagrad. Kot najboljši trije aforizmi so bili izbrani: »Snežg skrjuje smetče, pejsnezi pa falinge svojega verta.« Olga Gutman, Vučja Gomila (1. mesto), »Vörvlen samo tistin tračon, štere objavljajo resne novine.« Matej Sobočan, Beltinci (2. mesto) in »Če bi se narava ožénila s človekon, bi njüvajne zakon brš razpadno!« Nino Gumilar, Grad (3. mesto).

Za konec še nekaj zanimivih aforizmov v prekmurščini: *»Gorička jabuka je zlata, pa tou brez grama zlata.« Roman Sobočan;*

»Da te en zoub fali si smejšen, da ti falijo vsi, si nej tak požrejšen.« Alvart Fartek;

»Bolečine te spaumnijo, ka ti je prle dobro šlo.« Sonja Štefko;

»Če nikaj ne misleš, je bár nemogóuče ká naóupak misleš.« Milena Horvat;

»Na Goričkon slovenski pregovor, ka đaboko ne spadne daleč od đablani, tüdi zavolo bregá dostakrat ne valá. Skóta se celo sousidova grúška pod sousidino đablan, če si od đablani vert na Nemškon pejsneze slüjži.« Janko Durič.

Natalija Gostonj

NARODNI PARK NOCKBERGE V 3 DIMENZIJAH

1. oktobra 2010 smo na gradu Grad priredili 4. Dan filma in kulture v okviru projekta Sosed k sosеду. Tokrat so nas počastili z obiskom sosedje iz Narodnega parka Nockberge (Avstrijska Koroška) in s svojim najnovejšim filmom. Šlo je za svetovno premiero prvega filma o pokrajini in naravi, v celoti posnetega v 3D tehniki. Pri tem si zaposleni v Krajinskem parku Goričko lahko štejejo v posebno čast, da smo skupaj z gledalci na gradu bili šele tretja publika na svetu, ki je videla ta film.

Tri večerne projekcije si je ogledalo čez 110 obiskovalcev iz Goričkega, Murske Sobote, Naravnega parka Raab in parka Őrség. Skupaj z njimi smo uživali v neobičajnem prikazu lepote gora med 800 in 2440 metri nad morjem skozi vse štiri letne čase. Poleg naravnih lepote smo videli prizore iz življenja gorskih kmetij in starodavne načine pomlajevanja v nenavadnih

Predstavitve parka Nockberge

je publika nagradila z bučnim aplavzom in navdušenjem. Po vsaki projekciji smo z vodjo parka Heinzem Mayerjem in vodjo snemanja Lukasom razvili pogovor na temo filma in predvsem o načinu nastanka tega. Pri filmu ne gre za računalniško narejene efekte, temveč za resnično delo filmske ekipe, katero v visokogorju nikakor ni bilo enostavno, zlasti kar se tiče prenašanje nepraktične opreme, snemanja v jutranjih urah in snemanja prizorov z živalmi.

V okviru projekta Sosed k sosеду smo si zadali cilj, s filmom navdušiti gledalce za posluš in celostno dožemanje narave. To nam lahko uspe s primernim prikazom narave in krajine ter sočasno s prikazom življenja ljudi. Novodobna tehnika nam pri tem omogoča nenavadne in privlačne učinke, ki lahko vzbudijo začudenje in predvsem željo po resničnem doživetju videnega. Film o narodnem parku Nockberge nas je prepričal in veselimo se obiska naših prijateljev in njihovih krajev, katerim pravijo zeleni otok v skalnatem morju.

Stanka Dešnik, Sandra Zrinski

Gledanje 3D filma v viteški dvorani gradu (foto: S. Dešnik)

5. JESENSKI BAZAR

V soboto, 16. oktobra 2010, smo na gradu Grad pripravili že 5. jesenski bazar. Dogajanje na stojnicah z bogato ponudbo rokodelskih izdelkov in domačih dobrot je na malo hladnejše sobotno jutro oživel, ga je pa popestrila še dopoldanska delavnica za otroke, popoldanski kulturni program in večerna otvoritev razstave gob letošnjega mikološkega srečanja ob Evropski Zeleni vezi 2010. Na delavnici, ki jo je vodila dr. Tanja Simonič Korošak, so otroci spoznali legendo o zmaju Kaču, zgibali slike o njem in se na grajskem dvorišču z njim tudi srečali. Skoraj neopazno se je ustoličil ob grajski potki in skril med zelenjem. Kdo ve, kje je skrita oz. kam je skrivnostno izginila njegova krona.

Popoldanski program smo pričeli z ljudsko pesmijo in nastopom Ljudskih pevcev KD F. Prešeren od Grada, ki so na grajsko teraso privabili ljubitelje ljudske pesmi, na kar so se jim pridružili še ljubitelji ljudskih plesov, kajti na odru se je zavrtela folklorna

Gospoda z Negove (foto: K. Malačič)

skupina, ki deluje v okviru Turističnega društva Cankova. Letos nas je na nekdanjem Gornjelendavskem gradu obiskala tudi grajska gospoda s služinčadjo iz gradu Negova in se srečala z našim grofom in grofico. Domačinom so se v naslednji uri pridružili še gostje iz Porabja, Ljudske pevke in Otroška folklorna skupina Zveze Slovencev na Madžarskem iz Števanovec. Kako skrbijo za slovensko besedo skozi pesem in kako prisrčno znajo zaplesati najmlajši, so se lahko prepričali obiskovalci sami. V uri skečev smo lahko prisluhnili gledališkim skupinam z Goriškega in Porabja ter se nasmejali ob skeču Gledališke skupine TKŠD Pečarovci besedila Aleksandra Ružiča »Z njive«, predstavi »Umazano in čisto/Čisto pa zamazano« v izvedbi Malega gledališča Duo Fodor Zveze Slovencev na Madžarskem ter zmagovalnemu skeču Prefriganega zgrebaša 2010 Gledališke skupine Prometej KUD Cankova »Kopta Kofta«. Bazar je letos obiskalo čez 1000 obiskovalcev, ki so lahko uživali v pristnem grajskem vzdušju, ki ga je pripravilo 30 rokodelcev in ponudnikov domačih dobrot, in v kulturnem programu nastopajočih z Goriškega in Porabja. Kot pa se za pisano in bogato jesen spodobi, je na grajskem dvorišču zadisalo tudi po pečenih kostanjih in moštu. Starodavnost smo letos povezali s sodobnostjo, tako da so obiskovalci prireditve lahko poskusili tudi kolo in avtomobil Društva za električna vozila Slovenije na električni pogon. Upamo, da smo tokrat zadovoljili interese različnih starostnih skupin in vas že lahko povabimo na naslednji praznik jeseni v letu 2011, ko bomo spet pripravili kakšno presenečenje.

Štefanija Fujs

RAZSTAVA »ZA ZAPRTIMI VRATI«

V Krajinskem parku Goričko smo v letošnji program razstav vključili razstavo bolgarskega umetnika in keramika Ivana Angelova Panova, ki živi in ustvarja v Pragi. Ivan A. Panov vstopa v slovenski prostor z zanimivo likovno in življenjsko zgodbo. Razstavo smo pripravili v sodelovanju s Kozjanskim parkom, kjer je bila na ogled na gradu Podsreda, na gradu Grad pa je na ogled od 13. novembra 2010 do 31. marca 2011. Umetnikova žena, ki je tudi kustosinja razstave in je avtorja na odprtju tudi predstavila, mag. umetnostne zgodovine Ana Panova Vasič, je o razstavi zapisala: »Mladi umetnik, ustvarjalec in pisatelj Ivan A. Panov se je našel v starinah, ki jim je vdahnil popolnoma novo

Razstavljeni občutki Ivana A. Panova (foto: N. Gostonj)

življenje in jih poimenoval reinkarnacija oziroma obujanje starih vrednosti. V razstavi Za zaprtimi vrati/In the back of the closed door, s katero se drugič predstavlja v Sloveniji, je želel razkriti, kaj trenutno doživlja, in razgaliti vse svoje občutke – ljubezen, radost, srečo, obup, nemir, usmiljenje, žalost in veselje. Pripoveduje o neuresničenih podvigih, veri v ljudi in usodi različnih narodov in kultur. Pripoveduje o sebi, a pravzaprav govori o vseh ljudeh ali pa, ravno nasprotno, govori in izdaja skrivnosti o neznancu, ženski, senci in vseh nas, ki se skrivamo za zaprtimi vrati.« Dogodek odprtja razstave 13. novembra 2010 na gradu Grad so popestrili kitarist Jernej Hanc in dekleta Pevskega zbora Osnovne šole Sveti Jurij. Ogled razstave je možen po predhodni najavi na sedežu Javnega zavoda Krajinski park Goričko. Razstava umetniških del je prodajnega značaja.

Vabljeni!
Štefanija Fujs

ANDREJEV SEJEM

Tudi letos, ko je goričko pokrajino pobelil prvi sneg, smo v sodelovanju s Turističnim društvom Grad pripravili tradicionalni Andrejev sejem, ki se je odvijal v soboto, 27. novembra 2010, na gradu Grad.

Adventni venčki na Andrejevem sejmu (foto: N. Gostonj)

Po sv. maši ob godu sv. Andreja v viteški dvorani je Turistično društvo Grad vse obiskovalce pogostilo s pecivom in kuhanim vinom, na grajskem dvorišču pa so rokodelci in ponudniki imeli na voljo izdelke, vezane na adventni, praznični čas, mrzle zimske dni in sicer: božične medenjake in lect (Jožica Celec), lončene izdelke (Rudi Ficko), med in propolis (Alojz Sukič), izdelke iz slame (Ivan Žizek), adventne venčke (Karitas Župnije Grad) in voščilnice, božične okraske ter adventne venčke (Zavod Naprej Murska Sobota). S prireditvijo smo se podali v čas pričakovanja, miru, topline, veselja in upanja.

Štefanija Fujs

ROKODELSKA AKADEMIJA

V okviru čezmejnega projekta Rokodelska akademija (Operativni program Slovenija-Madžarska 2007-2013), ki je sofinanciran iz sredstev Evropske unije (Evropski sklad za regionalni razvoj) je ena od pomembnejših projektnih aktivnosti izvajanje daljših pilotnih programov usposabljanja za izbrane rokodelske poklice.

Javni zavod Krajinski park Goričko v projektu sodeluje kot partner z namenom vzpodbujanja prebivalcev Goriškega pri ohranjanju domačih obrti in dejavnosti, ki so v preteklosti bile del vsakodnevnega življenja, danes pa le redki še obvladajo oblikovanje naravnih materialov. Projekt omogoča izmenjavo znanja in izkušenj, predvsem pa vključitev v mrežo usposabljanja za pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije. Vsem, ki že obvladajo veščine za opravljanje izbranih poklicev domače obrti ali dejavnosti, se bo tako ponudila priložnost za preverjanje in pridobitev kvalifikacije na Državnem izpitnem centru (RIC-u). Vsem tistim, ki želijo z domačo obrtjo začeti ali svoje veščine in znanje nadgraditi, bodo na voljo usposabljanja, katerih program bo skladen s katalogom znanj posamezne poklicne kvalifikacije.

V Krajinskem parku Goričko bomo konec meseca marca 2011 izvedli pilotna usposabljanja za lončarja in tkalca, ki bodo za udeležence brezplačna. Usposabljanja bodo zajemala praktični in teoretični del in bodo izvedena v obsegu 120 ur. V kolikor bi se usposabljanj želeli udeležiti, nas pokličite na 02 551 88 64 ali nam pišite na natasa.morsic@goricko.info.

S projektom želimo spodbujati rokodelce in rokodelke pri pridobivanju dodatnih znanj in spretnosti ter oblikovati mrežo povezanih rokodelcev v Pomurju. Novi izdelki, v katerih bosta združena tradicionalna tehnika in sodobna namembnost, bodo privabili nove kupce in rokodelcem omogočili

nadgradnjo obstoječe dejavnosti ali celo samozaposlitev. Vabljeni k sodelovanju! Info: www.park-goricko.org, www.rokodelska-akademija.si

foto: S. Dešnik

Nataša Moršič

VZHODNI DEL KANADE

Spoznavanje novih krajev, njihove kulture in načina življenja je vedno zanimivo. Pot me je zanesla v Kanado, kjer sem imela priložnost spoznati in si ogledati mesto Montreal, Niagarske slapove in znano smučarsko središče Mont Tremblant.

Montreal je mesto s približno tremi milijoni prebivalcev in edino mesto, ki je z vseh strani obdano z vodo. Iz mesta

Mogočna cerkev sv. Jožefa v Montrealu

ne moreš priti, ne da bi prečkal reko. V tem mestu najdeš verjetno vse rase in vse narodnosti ljudi na svetu. V Montrealu živi okrog 300 slovenskih družin. Njihov uradni jezik je angleščina, vsi pa govorijo francosko, ker je to bila

francoska kolonija. Francoska kolonija je bila zato, ker so francozi svoje zapornike z ladjo poslali čez lužo v Ameriko, misleč, da jih bodo domorodci, Indijanci, tako ali tako pobili. Niso pa slutili, da bodo zaporniki premagali Indijance in zavzeli njihovo ozemlje. Od takrat se bje stalen boj za prevlado francoskega jezika in njihovih norm in načel. Ker v mestu živijo ljudje vseh narodnosti, so s sabo prinesli tudi svoje navade, predvsem pa svojo kulinariko. Tako najdeš kitajsko trgovino, mesnico z nemškimi dobrotami, s poljskimi dobrotami itd. V eni izmed trgovin sem našla slovenske proizvode, na kar sem bila zelo ponosna. Našla sem mineralno vodo Radenska, Fructalov sadni sirup, napolitanke Kraš in Vegeto. Vsak narod ima tudi svojo cerkev, kjer potekajo bogoslužja v njihovih jezikih. Tudi tam živijo Slovenci imajo svojo cerkev in župnika iz Slovenije. Bogoslužja potekajo v slovenskem jeziku, le en del pridige je v angleškem jeziku. Pod cerkvijo imajo veliko dvorano, kjer praznujejo Slovenski dan in obeležujejo druge dogodke. Sicer pa je v Montrealu najbolj obiskana ogromna bazilika Notre Dame, kamor romajo ljudje s celega sveta. Nič

Pogled na del Montreala z enim izmed mostov

manj mogočna ni cerkev sv. Jožefa, s katere se razprostira lep razgled na Montreal, olimpijski stadion, staro mestno jedro, progo Formule 1 in druge znamenitosti mesta. Pri njih so zelo obiskane tržnice s pridelki domačih pridelovalcev in kmetij z biološko pridelavo. Najbolj pa mi bo ostal v spominu njihov prometni režim. V nesemaforiziranih križiščih so postavljeni prometni znaki stop in velja pravilo kdor prvi pripelje, lahko prvi spelje. Pravilo desnega sploh ne poznajo. Kjer pa so semaforji, so postavljeni vedno tako, da jih moraš gledati preko križišča. Imajo veliko obvoznico in hitrih cest za lažji prehod iz enega kraja mesta v drugi. Vozijo lahko samo 100 km/h.

Pot do Niagarskih slapov nas je vodila skozi mesto Toronto. Vozili smo se po prometnici, ki jo v Sloveniji nikoli ne bomo imeli. Niagarski slapovi ležijo na meji z Združenimi državami Amerike in predstavljajo najbolj vodnate slapove Severne Amerike. Ob pogledu na slapove ti zastane dih, saj so res čudež sveta. Slapovi

Podkvasti slap je kanadski del Niagarskih slapov

sicer niso izjemno visoki, saj v višino merijo le 50 metrov, vendar so zelo široki. En del slapov je ameriških in en del kanadskih. Kanadski t.i. Podkvasti slap meri v širino 790 m. Ime Niagara izhaja iz irokeške besede, ki pomeni »grmenje voda«. Poleti preteče 156 mio. litrov na minuto pozimi pa 84 mio. litrov na minuto. Padec po teh slapovih je preživel le sedemletni deček. S čolnom se je leta 1969 peljal s svojo sestro in stricem po reki. Nenadoma so se znašli nad slapom. Padec je deček preživel, sestra in stric pa sta umrla. Z ladjo smo se obiskovalci pripeljali čisto blizu do slapov. Ko si tako blizu in slišiš šumenje vode, ki pada v globino in šprica po tebi, začutiš kakšna moč je v vodi, da lahko ruši vse pred sabo. Moč padanja je tako velika, da se še visoko nad slapovi dviga meglica vodnih kapljic. Če pa posije sonce v pravem kotu, se pojavi mavrica, ki jo lahko vidiš tam večkrat na dan. V okolici slapov se razprostirajo veliki vinogradi. Vinska trta v Kanadi uspeva le v okolici jezer zaradi mraza. Ker je bila njihova trta slabo rodna, je Avstrijec Karl Kaiser prinesel sadike iz Evrope in jih cepil s koreninami njihove trte. To je obrodilo bogate sadove in danes pridelujejo vrhunska vina in ledena vina.

Nad vodo se ustvarjajo mavrice

nahaja na višini 875 metrov, je del nacionalnega parka Mont Tremblant. Park zajema turistično naselje Village Mont Tremblant, več jezer in dve golf igrišči. Tako je park priljubljena destinacija v zimskem in poletnem času.

V pestri kanadski pokrajini lahko vsak obiskovalec najde nekaj zase, saj ponuja nešteto jezer, aktivnosti v razgibani pokrajini in kulturno barvitost.

Pogled na park z vrha Mont Tremblanta

LK

VZHODNA OBALA ZDA

Vzhodna obala Združenih držav Amerike je najstarejše, z Evropejci naseljeno, območje v Severni Ameriki. Na svojem potovanju smo obiskali mesta in območja, ki so v zgodovini Amerike odigrala najpomembnejšo vlogo v prvih petsto letih moderne dobe te svetovne velesile. To je območje New Yorka in njegovega zaledja do Kanadske meje, Filadelfijo in Washington. Skupaj sedem od trinajstih držav, ki so sestavljale prvotne Združene države.

New York je osem milijonska prestolnica sveta zabave, kapitala in show businessa. Nekoč je s kipom svobode pozdravljal milijone priseljencev, ki so skozi to mesto vstopali v obljubljeni deželo. Danes, ko priseljevanje teče preko letališč (New York jih ima tri), pa predstavlja ta kip svobode turistično atrakcijo, ki si jo ogleda 50 milijonov turistov letno. Prav tako kot ostale dele mesta, predvsem pa centralni del, ki leži na otoku Manhattan.

Na Broadwayu je 49 gledališč

Toliko nebotičnikov na kupu, kot jih je na tem otoku, ne premore nobeno mesto na svetu. Najvišji med njimi je Empire State Building, 102 nadstropji in 448 m visoka zgradba, ki je bila do leta 1972 tudi najvišja stavba na svetu. Tukaj je seveda

Sedež Kongresa v Washingtonu

nem pomenu. V njem je bila 4. julija 1776 podpisana deklaracija o neodvisnosti, ki jo je podpisalo 13 prvotnih angleških kolonij (predstavnik Georgije sicer štiri dni pozneje, ker so zamudili na kongres) in je pomenila nastanek neodvisne države ZDA. Listino je pripravil Thomas Jefferson in njen osnutek je bil v nemščini, sprejeli pa so potem (z glasovanjem, kjer je odločil samo en glas), konvencijo v angleščini. V okolici je namreč v začetku živelo veliko Švedov, nato pa se je priseljevalo predvsem nemško govoreče prebivalstvo. Amiši so verska ločina, ki so ostale staronemško govoreči naseljenci iz tistih časov in še vedno živijo na star način: brez elektrike, polja obdelujejo s konji, ne vozijo avtomobilov in ne uporabljajo telefonov.

Spominski park v Filadelfiji

Lincolnov mavzolej v Washingtonu

Washington DC, zvezno mesto ali Distrikt Kolumbija ima poseben status v Ameriki. Ne spada v nobeno državo in tudi nima svojega guvernerja. Bil je zgrajen med leti 1790 in 1800 ob reki Potomac z namenom, da postane glavno mesto države. Ime je dobil po Georgu Washingtonu, predsedniku ZDA. Avenije so speljane iz središča Kapitola, sedeža kongresa in nosijo imena držav, ustanoviteljic države. V mestu so vsa ministrstva in vsa državna uprava, tudi domovanje predsednika Obame v beli hiši in sedež CIE. Kongres in bela hiša sta približno en kilometer narazen,

Spomenik padlim v Vietnamski vojni

med njima pa leži Lincolnov mavzolej in washingtonski monument. Washington ima kar nekaj impresivnih spomenikov, med njimi je verjetno najbolj pretresljiv spomenik vietnamski vojni. Na pokopališču Arlington sta pokopana J. F. Kennedy in njegova žena.

Daniel Kalamar

LOKALNE VOLITVE 2010

Dne 10. 10. 2010 so potekale redne volitve županov in članov Občinskega sveta Občine Grad. V občini Grad je bilo 2.041 volilnih upravičencev, od tega jih je na volitvah svoj glas oddalo 1.403 oziroma 68,74%. Izidi volitev so bili naslednji:

REZULTATI VOLITEV ŽUPANOV:

1. Daniel Kalamar	740 glasov
2. Silvo Šarkanj	649 glasov

REZULTATI VOLITEV ČLANOV OS OBČINE GRAD:

Volilna enota Dolnji Slaveči:

1. Janez Ferko	142 glasov
2. Franc Solar	97 glasov
3. Branko Šantavec	90 glasov
4. Evgen Škodnik	52 glasov
5. Andrej Vrtnič	41 glasov
6. Brigita Andrejek	25 glasov

Izvoljena sta bila:

Janez Ferko, Dolnji Slaveči 54/a

Franc Solar, Dolnji Slaveči 63.

Volilna enota Grad:

1. Marjana Štrtak Kovač	209 glasov
2. Denis Rajbar	190 glasov
3. Silvester Železen	170 glasov
4. Klaudija Klement	140 glasov
5. Ludvik Kočar	113 glasov
6. Alojz Šinko	96 glasov
7. Andreja Celec	84 glasov
8. Helena Debelak	20 glasov

Izvoljeni so bili:

Marjana Štrtak Kovač, Grad 68/a

Denis Rajbar, Grad 134/a

Silvester Železen, Grad 172/c

Volilna enota Kovačevci:

1. Štefan Gjergjek	51 glasov

Izvoljen je bil:

Štefan Gjergjek, Kovačevci 28

Volilna enota Kruplivnik:

1. Stanislav Kerec	67 glasov
2. Silvester Dervarič	35 glasov
3. Damir Recek	26 glasov

Izvoljen je bil:

Stanislav Kerec, Kruplivnik 82

Volilna enota Motovilci:

1. Branko Grah	113 glasov
2. Viljem Grah	76 glasov

Izvoljen je bil:

Branko Grah, Motovilci 29

Volilna enota Radovci:

1. Jožef Sever	78 glasov
2. Cvetka Ficko	62 glasov

Izvoljen je bil:

Jožef Sever, Radovci 8

Volilna enota Vidonci:

1. Boštjan Ficko	138 glasov
2. Janez Kerec	131 glasov
3. Branimir Kokol	81 glasov

Izvoljena sta bila:

Boštjan Ficko, Vidonci 107

Janez Kerec, Vidonci 97

VESELI DOGODKI V OBČINI

Rojstvo je čudež. Na svet pride drobceno novo bitje, ki razveseli starše in ostale člane družine, ki ga že z veseljem pričakujejo. V tem glasilu smo se razpisali o rojstvu, kakršno je bilo pred desetletji in običajih, ki so ga takrat in ga še danes spremljajo. Tako smo pri več hišah zasledili raztrošeno slamo, postavljene štorklje in napise dobrodošlice za novorojenca. Letos se je v naši občini rodilo 20 otrok, od tega 14 deklic in 6 fantkov. Nekaj teh sončkov smo v našem pomladnem in poletnem glasilu že omenili. Med nas pa so od poletja do sedaj prišle še deklice Staša, Zoja, Alina, Neli, Kijara, Tija, Natalija in Ava ter fantki Lan, Jaka, Gal in še en Jaka. Vsem staršem čestitamo in želimo veliko lepih in veselih trenutkov s svojimi sončki. Na gradu Grad so v poletnem in jesenskem času prstane izmenjali štirje pari, ki prihajajo iz naše občine. Iskreno jim čestitamo in želimo vse dobro na skupni življenjski poti.

Danijela Krpič

Vsako življenje piše svojo zgodbo in prav tako tudi najino. Ni lepšega kot spoznati nekoga, zaradi katerega veš, da bo življenje eno, s katerim boš gradil most življenja in užival v brezpogojni ljubezni, toplini, sreči drug z drugim. Srečna sva, ker sva našla drug drugega, za naju je bil najlepši dan, ko sva se spoznala. 31. julija 2010 pa sva s poroko najino ljubezen za večno okronala Jasmina Živič, poročena Grah, iz Brestanice ter Matej Grah od Grada. Nevestina priča je bila njena sestra Martina Škoberne, ženina pa Silvo Bačič. Poročna slovesnost se je pričela pri ženinu doma, kjer smo pričakali nevestine svate, nadaljevali smo s civilnim obredom v poročni dvorani gradu Grad, pred Bogom pa sva najino ljubezen potrdila v cerkvi Marije Vnebovzete pri Gradu, kjer je nevesto ponosno spremljal njen oče. Obred je bil prepleten s čudovito glasbo in obredom, ki je bil edinstven in prečudovit ter nepozaben. Ob koncu naju je zasulo polno riževih zrn ter dišečih cvetlic ter iskreno izrečenih želja najinih svatov, ki so ta najin najlepši

Jasmina
in Matej

dan samo še polepšali. Poročno slavlje smo nadaljevali v gostilni Majcen v Rankovcih, katero je bilo nepozabno, prečudovito, dan ki ga nikoli ne pozabiš, in naše veselje je trajalo do zgodnjih jutranjih ur...

Jasmina
in Matej

9. oktobra 2010 sva se poročila Anita Gjergjek od Grada in Dejan Svetanič iz Vadarcev. Po devetih letih skupne poti sva se odločila, da svojo ljubezen potrdiva s poroko. Poročna slovesnost je bila v grajski poročni dvorani. Nevestina priča je bila Terezija Weiss, ženina pa Vladimir Svetanič. Nato smo se odpravili v cerkev Marije Vnebovzete pri Gradu, kjer sva si večno ljubezen obljubila še pred Bogom. V cerkev naju je popeljala hčerka Anemari, ki je pred oltar ponesla najina poročna prstana. Po ekumenskem

Anita in Dejan z Anemari in Elo

poročnem obredu smo krstili še najino hčerko Elo. Na poti skozi življenje naju bo spremljala poročna sveča in nešteto želja najinih svatov. Po poročnem slavlju smo se odpravili h Gradu, kjer si ustvarjamo svoj dom.

Anita
in Dejan

Tadeja in Janez s Tijanom

7. avgusta 2010 sva se poročila Tadeja Dervarič iz Kruplivnika in Janez Rajbar iz Kuzme. Dan nama je popestril takrat še ne dveletni sin Tijan. Civilni obred je bil v poročni dvorani v gradu Grad, pred Bogom pa sva zakrament svetega zakona prejela v cerkvi Marije Vnebovzete pri Gradu, kjer sta prstane pred oltar ponesla sin Tijan in Larisa. Nevestina priča je bila Marjeta Flegar, ženinova pa Ivan Režonja. Po končanem obredu naju je pred cerkvijo obsipalo na tisoče riževih zrn in lepih želja svatov. Poročno slavlje smo do zgodnjega jutra nadaljevali v gostilni Majcen v Rankovcih. Zatem naju je skupaj z malim Tijanom vodila pot nazaj v Kruplivnik, v naš skupni dom.

*Tadeja
in Janez*

Jasmina in Martin z Marselom

21. avgust 2010, lepo sončno jutro se je začelo, ko sva se podala na skupno življenjsko pot in si pred Bogom obljubila zvestobo in ljubezen. Ta sobota je bila najlepša in najsrečnejša za naju, saj sva postala eno. Dan nama je lepšal najin sin Marsel, ki nama je od njegovega rojstva dal še večjo skupno moč družine. Postali smo eno. Dan je bil zelo pester in zanimiv, saj smo se popeljali s prečudovitim vlakcem, ki naju je popeljal pred oltar. Sprehodili smo se tudi po prelepi graščini, gradu Grad na Goričkem. Nato je sledilo rajanje in veselje z najino svatbo, ki se je z nama veselila pozno v noč.

Ni dolgo tega, odkar sva se spoznala in toplo ljubezen drug drugemu dala. Ni še prav dolgo, odkar sva sklenila, da bova to leto v zakon stopila. Resno zvezo sva sklenila in srečnih trenutkov se veselila. Toplino ljubezni nama zakon prežema in dan ne mineva brez objema.

*Jasmina
in Martin*

*V našem srcu je prostor
kjer hranimo svoje najljubše spomine.
Tiste, ki nam vedno znova
kličejo nasmeh na usta.
In kadar nas življenje utruja,
je lepo za hip zapreti oči
in pluti po reki spominov.
Takrat se še posebej radi vračamo
v trenutke radosti in ljubezni,
ki si jih drug drugemu
podarjamo ob Božiču.*